

ORLEN

Multienergetyczny ORLEN

Rozwój działalności koncernu
w latach 2016-2023

Spis treści

List Prezesa Zarządu

- 1. Analiza otoczenia biznesowego**
- 2. Jak zmieniał się ORLEN na przestrzeni ostatnich 8 lat**
- 3. Wyzwania dzisiejszych czasów**
 - 3.1. Bezpieczeństwo energetyczne
 - Dywersyfikacja dostaw ropy
 - Zapewnienie dostaw gazu
 - Flota gazowców
 - 3.2. W kierunku neutralności emisyjnej
 - Przyspieszony rozwój OZE
 - Małe reaktory modułowe
 - Rozwój paliw alternatywnych
 - 3.3. Nowe technologie
 - Inwestycje w biopaliwa
 - Ambitny program wodorowy
- 4. Optymalizacja i rozwój dotychczasowych segmentów**
 - Wydobycie
 - Rafinera
 - Petrochemia
 - Energetyka
 - Detal
- 5. Ekspansja zagraniczna**
- 6. ORLEN dla Polski**
- 7. Wyzwania stojące przed Grupą ORLEN**

List Prezesa Zarządu

Daniel Obajtek

Prezes Zarządu
Dyrektor Generalny

Od początku mojej misji w Grupie ORLEN wychodziłem z założenia, że nie stać nas na przeciętność. Tylko wchodząc na ścieżkę dynamicznego rozwoju, można dziś dotrzymać kroku, a nawet wyprzedzić liderów, by z czasem stać się pełnoprawnym członkiem klubu największych. Dziś nieskromnie mogę powiedzieć, że wspólnymi siłami – bo sukces ORLENU jest sukcesem najlepszych specjalistów w Polsce i regionie – udało nam się ten cel zrealizować.

Obrany przed kilkoma laty kurs na budowę multienergetycznego koncernu jutra jest niezagrożony. Nie ma już odwrotu z drogi, której główne założenia przedstawiliśmy w zaktualizowanej w 2023 roku strategii ORLEN2030 i którą skutecznie wdrażamy, informując regularnie o kolejnych przedsięwzięciach.

Nie będzie przesadą stwierdzenie, że niewiele jest w naszym regionie firm, których wpływ na otoczenie byłby tak znaczący i mógł stawać się jeszcze większy w kolejnych latach. Jesteśmy świadomi wyzwań, które czekają nas w przyszłości dlatego jako pierwszy koncern paliwowy w Europie Środkowej ogłosiliśmy, że celem, do którego dążymy jest osiągnięcie neutralności emisyjnej w 2050 roku. Żeby móc zrealizować tak ambitne założenie, potrzebne będą inwestycje, których skalę dobrze oddaje porównanie liczb – jeszcze w 2016 roku ORLEN przeznaczał na nie 4,7 mld zł, w 2022 roku było to już 19,7 mld zł.

To jednak tylko przedsmak tego, co stanie się w najbliższych latach. Nakłady inwestycyjne Grupy zaplanowane na lata 2023-2030 osiągną poziom 320 mld zł, z czego aż 40 proc. przeznaczymy na zieloną energię: energetykę wiatrową na morzu i lądzie, fotowoltaikę, biogaz i biometan, biopaliwa, elektromobilność i zielony wodór.

Naszą ambicją jest również, aby z końcem obecnej dekady oddać do użytku pierwszy mały reaktor jądrowy SMR. Budowę całej ich sieci ogłosiliśmy wiosną 2023 roku i to właśnie w rozwoju OZE i atomu upatrujemy szansy na zapewnienie Polakom trwałego bezpieczeństwa energetycznego. Ten proces zintensyfikowaliśmy już w 2017 roku, gdy nie powielając błędów innych, skupiliśmy się na dywersyfikacji kierunków dostaw ropy, dzięki czemu rok 2023 Polska kończy jako całkowicie wolna od surowców sprowadzanych z kierunku rosyjskiego.

Pod Płockiem realizujemy budowę kompleksu Olefin III, największej w tej chwili inwestycji petrochemicznej w Europie. Ważnym elementem procesu stabilizowania i rozwoju naszego rynku były fuzje – zrealizowane w 2022 roku przejęcie paliwowej Grupy LOTOS i głównej siły na naszym rynku gazowym, czyli PGNiG. Dwa lata wcześniej częścią Grupy ORLEN stała się Grupa Energa. Te działania spotkały się z uznaniem naszego otoczenia biznesowego i zapewniły imponujące awanse w międzynarodowych ratingach. Uznanie i wyróżnienia cieszą, ale nie były one główną motywacją do działań podejmowanych przed kilkoma laty. Priorytetem była i będzie ochrona naszych klientów przed negatywnymi skutkami procesów zachodzących na międzynarodowych rynkach, przed brakiem stabilności i niepewnością, wiążącymi się z pandemią, brutalną agresją Rosji na Ukrainę, którą tak tragicznie wszyscy odczuliśmy i konfliktach w innych częściach świata. Nie byłoby to możliwe, gdybyśmy w ORLENIE wcześniej nie dostrzegali tego, co innym przyszło z niejakim trudem. To my byliśmy tymi, którzy wczoraj pomyśleli o wyzwaniach jutra.

Dzisiaj dostrzegamy konieczność intensywnego rozwoju sektora pozapaliwowego, choć ORLEN nadal z sukcesami działa na tym polu. Zmianę rozumiemy bowiem jako odpowiedzialność. Dlatego rozwijając nowe obszary działalności nie odrzucamy korzeni. Do 2030 roku pod marką ORLEN będzie działać w Polsce i w regionie co najmniej 3,5 tysiąca coraz nowocześniejszych i często samowystarczalnych energetycznie stacji paliw. Rozwijamy biznes w Niemczech, Czechach, na Litwie, Węgrzech i Słowacji. Do grona krajów naszej ekspansji dołączyła właśnie Austria, gdzie po przejęciu 267 stacji koncernu Turmöl staliśmy się trzecią siłą. Inwestujemy także w segmenty, które jeszcze niedawno nie kojarzyły się z koncernem energetycznym. Jesteśmy coraz bardziej liczącym się graczem na rynku przesyłek kurierskich, modernizujemy i rozbudowujemy sieć punktów sprzedaży detalicznej z ofertą spożywczą i małą gastronomią, nasi eksperci codziennie eksplorują obszar najbardziej innowacyjnych przedsięwzięć, żeby tym roku najlepiej zaoferować kompleksową pomoc w rozwijaniu biznesu. Efektem tych działań będzie wielopłaszczyznowy rozwój naszego kraju.

Jako odpowiedzialny menedżer rozumiem, że prowadzenie biznesu powinno nierozdzielnie łączyć się z generowaniem zysku, ale to tylko część prawdy. Rozwój i zarabianie nigdy nie mogą być celem samym w sobie i nie miałyby większego sensu, gdyby nie służyły dobru ogółu. Szczególnie przy skali działalności ORLENU. Z dumą podkreślam, że nie ma w Polsce większego płatnika podatku CIT niż ORLEN. Nasz podatek należny za 2022 rok wyniósł, według wyliczeń Ministerstwa Finansów, aż 4,37 mld zł. Jeszcze niecałą dekadę temu, w 2016 roku, ta kwota opiewała na 1,14 mld zł. Czy istnieje lepszy dowód na słuszność kierunku, który obraliśmy? W pierwszym półroczu roku 2023 odprowadziliśmy jako Grupa 36,5 mld zł różnych danin do budżetu państwa i samorządów. Te pieniądze to modernizacja i stałe podnoszenie standardu życia Polaków we wszystkich częściach kraju.

Wypracowany zysk inwestujemy także w sport i kulturę. Świadomie używam słowa „inwestycja”, bo głęboko wierzę, że każda złotówka przeznaczona na rozwój sportu wyczynowego i młodzieżowego, zwróci się w przyszłości z nawiązką. Dlatego poza największymi herosami sportowych aren, dbamy o sportowców z niepełnosprawnościami. Naszymi programami sportowymi obejmujemy także obecnie 300 tys. polskich dzieci.

Poza rozwojem fizycznym kładziemy nacisk na rozwój społeczny, dlatego nasze logo coraz częściej można spotkać w instytucjach kultury.

Naszym największym kapitałem są pracownicy Grupy ORLEN. Wszystko to, co zostało napisane wyżej, nie mogłoby się wydarzyć bez blisko 66 tys. ludzi, którzy każdego dnia udowadniają, że lepiej od słowa „niemożliwe” rozumieją wartość kolejnych wyzwań, a praca dla ORLENU, jak wskazują przeprowadzane cyklicznie badania satysfakcji ogólnej pracowników, jest dla nich powodem do dumy. Dla mnie takim powodem jest możliwość współpracy z Wami. Dziękuję za to.

01 Analiza otoczenia biznesowego

dr Adam B. Czyżewski
Główny Ekonomista

Lata 2016-2023 w branży paliwowo-energetycznej trudno porównywać z jakimkolwiek wcześniejszym okresem. Mijający czas zdominowały przede wszystkim dwa czarne łabędzie – pandemia COVID-19 i agresja Rosji na Ukrainę. Nie bez znaczenia dla rozwoju wypadków były także ambitne założenia dotyczące osiągnięcia neutralności emisyjnej w najbliższych dekadach. Jedną z dominujących cech otoczenia biznesowego branży stała się nieprzewidywalność, większa podatność na zmiany. Zapanowała niepewność. Skróceni uległy cykle cenowe, a interwencjonizm przybrał większe niż wcześniej rozmiary i nietrudno o konkretne przykłady – rządowe deklaracje nienakładania windfall tax, po czym te jednak się pojawiają.

W tak trudnej sytuacji deficytu precyzji przewidywań liczy się przede wszystkim ograniczenie ryzyka popełnienia poważniejszych błędów. W powszechnym użyciu znalazły się alternatywne scenariusze, budowane na założeniach dotyczących geopolityki i technologii: świat współpracy versus świat konfliktu, przyspieszenie transformacji energetycznej versus regres. Wszystko to sprawiło, że analiza otoczenia biznesowego stała się dziś poważnym wyzwaniem, a przewidywanie przyszłych wydarzeń jest trudne jak nigdy dotąd.

Nie zwalnia nas to jednak z odpowiedzialności, polegającej na bezustannych próbach zrozumienia i przewidzenia przyszłych wydarzeń. Oczywiście nikogo już nie zaskoczy pojawienie się kolejnych czarnych łabędzi, ale to już rzecz wymykająca się wszelkim liczbom i zestawieniom. O ile lata poprzedzające okres 2016-2023 cechowała głównie niepewność dotycząca cen i marż, a strategie sprowadzały się do planów inwestycyjnych w obszarach tradycyjnej działalności, które ogłaszano raz na 5 lat, to na tym tle ostatnie lata jawią się jako czas „tektonicznych” zmian w otoczeniu biznesowym ORLENU, wymuszających daleko idące dostosowania.

Coś się zmieniło

Jedną z głównych obserwowanych przez branżę zmian był definitywny koniec obaw związanych z wyczerpaniem podaży ropy (peak oil). Z udziałem koncernów naftowych i inwestorów dokonała się niemała rewolucja i niepewność związana z załamaniem podaży ustąpiła tej zakładającej kurczenie się globalnego popytu na ropę i paliwa płynne. Biorąc pod uwagę długie cykle inwestycyjne w tym sektorze ta perspektywa skutecznie zniechęcała do inwestowania w wydobywanie oraz w rafinerie.

Nowe technologie wydobywania gazu ziemnego i ropy naftowej ze skał macierzystych (fracking) oraz z dna oceanów (odwierty głębokowodne), które ujawniły swój potencjał na przełomie lat 2014/2015 zwiększyły podaż tych paliw i przyczyniły się do obniżenia cen. Skrócenie cyklu wydobywania gazu ziemnego i ropy naftowej na lądzie z 3-5 lat do zaledwie 2-3 kwartałów sprawiło, że wydobywanie szybko reagowało na wzrost cen, przez co kartel OPEC stracił możliwość zarządzania ceną ropy. W rezultacie Stany Zjednoczone stały się największym producentem ropy na świecie, a średnia roczna cena ropy Brent w latach 2015-2021 utrzymywała się w przedziale 50-70 dolarów za baryłkę.

Nie bez znaczenia była także zmiana dokonująca się poza branżą, a mająca na nią bezpośrednie przełożenie. Wzrost społecznej i politycznej presji na przeciwdziałanie zmianom klimatycznym poprzez redukcję emisji gazów cieplarnianych przyspieszył rozwój odnawialnych źródeł energii. Poprawa efektywności energetycznej silników spalinowych, rozwój paliw alternatywnych i rosnący udział napędów elektrycznych w sprzedaży nowych pojazdów rozpoczął proces wypierania ropy z transportu. Tempo tego procesu przyspieszało z roku na rok. Obecnie ocenia się, że szczyt popytu na ropę i paliwa płynne nastąpi już w najbliższych kilku latach (w zależności od rodzaju paliwa).

Przyszłość to redukcja

Przemysł rafineryjny na świecie znalazł się pod presją niedostatecznego popytu. Wzrost udziału paliw omijających rafinerię (m.in. kondensaty gazowe, propan, butan, biopaliwa), napędy elektryczne, poprawa efektywności silników spalinowych wraz ze spadającym w krajach OECD od 2005 r. popytem na ropę naftową i paliwa płynne powiększa nadmiar mocy rafineryjnych w skali globalnej i uruchomił proces redukcji.

Branża przeszła w tryb zamykania rafinerii, a trwający od końca 2008 r. proces całkowicie wyeliminował z produkcji ponad 100 rafinerii o łącznym potencjale ponad 10 mln bbl/dzień. Warto w tym miejscu zwrócić uwagę na lokalizację zachodzących zmian – ponad połowa zamkniętego potencjału rozkłada się równo na Amerykę Północną i Europę. W latach 2017-2022 na świecie zamknięto łącznie 45 rafinerii o potencjale około 4,7 mln bbl/dzień. Natura jednak nie znosi próżni i w miejscu zwolnionym przez dotychczasowych wielkich graczy, pojawili się nowi. Nowoczesne megarafinerie, oddawane sukcesywnie do użytku w Afryce, Azji i na Bliskim Wschodzie, sprzedające paliwa w basenie atlantyckim, stały się groźną konkurencją zwłaszcza dla rafinerii europejskich, funkcjonujących w restrykcyjnym otoczeniu regulacyjnym i mierzących się z ograniczeniami nieodgrzywającymi aż tak istotnej roli w innych częściach globu.

Pandemia i wojna na Wschodzie – nie wszystko da się przewidzieć

Pandemia COVID-19 drastycznie zredukowała popyt na ropę naftową i paliwa płynne. Od momentu wybuchu pandemii w styczniu 2020 r. zracjonalizowano, tj. wyłączono na stałe lub czasowo zredukowano potencjał rafineryjny szacowany na blisko 4,7 mbd. Efekty? Popyt na ropę i paliwa płynne w 2020 r. był o 4,6 proc. niższy w porównaniu z rokiem 2019. To bezprecedensowo głęboki spadek. Podczas kryzysu z lat 2008-2009 popyt spadł o 1,8 proc. Następnie równie bezprecedensowe odbicie popytu na ropę i paliwa płynne oraz gaz ziemny po pandemii (w pierwszej połowie 2021 r. popyt na ropę

i paliwa płynne wzrósł o blisko 5 proc.) zderzyło się z niedostateczną podażą na rynku LNG oraz z barierą mocy rafineryjnych, które podczas pandemii uległy istotnej redukcji. Rezultat takiego splotu wydarzeń był łatwy do przewidzenia. We wrześniu 2021 r. ceny paliw – gazu, węgla i paliw płynnych wystrzeliły w górę. Koniec pandemii nie oznaczał bynajmniej końca problemów.

Wojna na Ukrainie pogłębiła kryzys energetyczny, zmuszając Europę do redukcji popytu i poszukiwania alternatywnych źródeł dostaw spoza Rosji. Kolejne sankcje nakładane na Rosję wzmacniały panującą niepewność. Globalny przemysł rafineryjny, pracujący pełną parą, bez rezerw mocy, nie był w stanie wypełnić niedoborów podaży paliw, sygnalizowanych wzrostami cen. W rezultacie zbilansowanie rynku następowało przy wysokich cenach przez wymuszoną ekonomicznie redukcję popytu. Inaczej wyglądała sytuacja na rynku ropy. Tu rynek wchłonął rezerwy strategiczne ropy z USA i OECD, a pracujące pełną parą rafinerie nie reagowały na spadek ceny ropy wzrostem popytu. W rezultacie różnica pomiędzy cenami paliw a cenami ropy – nazywana modelową marżą rafineryjną – wzrosła i rafinerie oferujące deficytowe paliwa notowały niespotykane wcześniej zyski.

Nowe realia i nowe możliwości

Spodziewany spadek popytu na ropę naftową i paliwa płynne to dla koncernów naftowych poważne i niespotykane wcześniej wyzwanie strategiczne. Pojawieniu się nowych ryzyk towarzyszą jednak nieistniejące wcześniej możliwości. Poszukiwanie nowych źródeł przychodów w przypadku koncernów europejskich powiązane regulacyjnie z wymogiem redukcji emisji gazów cieplarnianych. Wiązało się to z poszukiwaniem rozwiązań w innych obszarach niż przerób ropy na paliwa w rafineriach oraz z istotnym wydłużeniem horyzontu strategii do 2050 r.

Rok 2050 to data newralgiczna, bo wiele koncernów naftowych zadeklarowało, że właśnie wtedy będą mogły ogłosić osiągnięcie neutralności emisyjnej. Realizacja takiej strategii jest olbrzymim wyzwaniem, gdyż wiąże się z wkraczaniem w nowe obszary działalności, a to z kolei wymusza budowanie nowych kompetencji. Ważne jak nigdy dotąd stało się szerokie, strategiczne spojrzenie na biznes i... zwykła ludzka cierpliwość. Niepewność technologiczna w odniesieniu do odgrywających coraz większą rolę

innowacyjnych technologii wymaga odpowiednich strategii inwestycyjnych oraz zarządczych. Mówimy w końcu o technologiach wymagających decyzji inwestycyjnych podejmowanych już dziś, ale dojrzewających przez kolejne 20 lat lub dłużej.

Do niepewności technologicznej dołączyło ryzyko regulacyjne. W praktyce oznacza to, że polityki klimatyczne tworzone są dziś na żywym organizmie – zastosowanie ma tu metoda prób i błędów. Niezbędne stało się więc wypracowanie kompetencji w zakresie oceny skutków regulacji. Przykłady można mnożyć, ale wystarczy wspomnieć o utrudnionym pozyskiwaniu środków finansowych na inwestycje w tradycyjne obszary, jak remonty, niezbędna rozbudowa czy modernizacja. Dzieje się tak za sprawą zyskującego na znaczeniu ESG.

W wygłoszonym w 1898 r. przemówieniu angielski polityk, Joseph Chamberlain mówił: „Zgodzicie się, że żyjemy w ciekawych czasach (...) nie pamiętam czasów, kiedy dzień po dniu dostarczano nam nowych powodów do obaw”. Dziś, po upływie ponad 100 lat, te słowa są aktualne jak nigdy wcześniej, a w odniesieniu do branży paliwowo-energetycznej można wręcz mówić o intensyfikacji dawnej diagnozy. Niemniej jednak należy zachowywać optymizm i wierzyć, że kompetencje nabyte w czasach niepokoju są dobrym kapitałem, który będzie procentował w nadchodzących czasach.

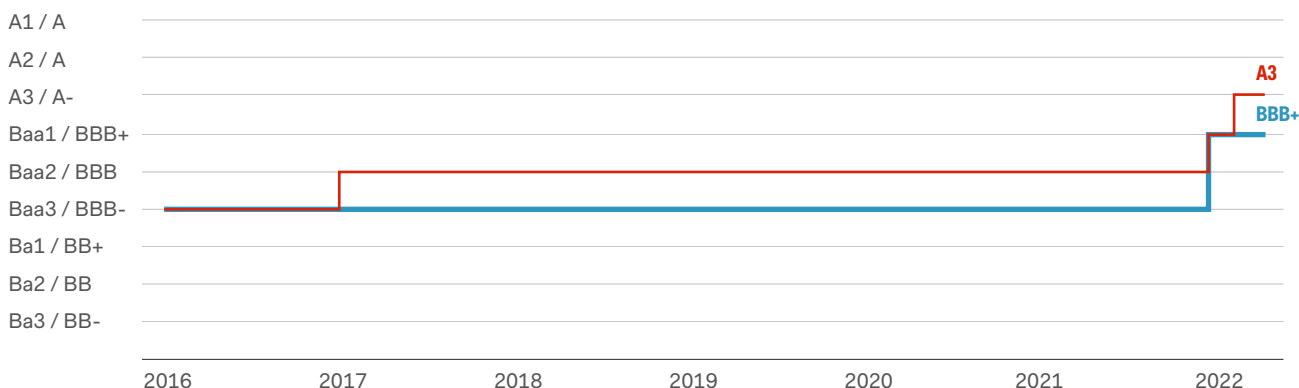
02 Jak zmieniał się ORLEN na przestrzeni ostatnich 8 lat

ORLEN przeszedł na przestrzeni ostatnich 8 lat transformację w koncern multienergetyczny, zdolny do szerokich inwestycji na rynku energetycznym. Taki kierunek rozwoju jest spójny z globalnymi trendami odchodzenia od źródeł energii opartych na jednym paliwie w stronę zrównoważonego mixu z przewagą OZE. Po połączeniu z PGNiG koncern osiągnął obecność w całym łańcuchu w branży naftowo-gazowej, od wydobycia, przez przerób ropy, aż po sprzedaż hurtową i detaliczną.

Rozmach i kierunek rozwoju ORLENU został doceniony przez polskie społeczeństwo, ale także – i co bardzo ważne – przez europejskich i światowych graczy. W międzynarodowych rankingach koncern z roku na rok plasuje się na coraz wyższych pozycjach. W rankingu S&P Global Commodity Insights za 2022 rok, obejmującym 250 największych spółek energetycznych, Grupa ORLEN znalazła się na 37. miejscu. Z kolei w ubiegłorocznej edycji globalnej rankingu Fortune Magazine, zestawiającego 500 największych firm na świecie, ORLEN znalazł się na 216. miejscu, wyprzedzając pod względem przychodów takie koncerny jak Airbus, IBM czy Bayer. Tymczasem, wyniki za 2015 rok plasowały polski koncern na 454. pozycji. Co więcej, w listopadzie 2023 roku ten renomowany amerykański magazyn ogłosił po raz pierwszy wyniki rankingu „Fortune 500 Europe”. W tym zestawieniu ORLEN uplasował się na 44. miejscu będąc najwyżej notowaną polską spółką w tym rankingu.

Dynamika ocen ratingowych ORLENU na przestrzeni lat

Publikowane przez: — Moody's — Fitch Ratings

Globalna rozpoznawalność Grupy ORLEN sprzyja rozbudowie partnerstw biznesowych w upstream czy energetyce odnawialnej. ORLEN stał się grupą biznesową porównywalną z innymi europejskim gigantami, takimi jak Repsol czy ENI. Multienergetyczny ORLEN jest wreszcie atrakcyjnym partnerem dla międzynarodowych koncernów, co sprzyja nawiązywaniu czy poszerzaniu współpracy z nimi, tak potrzebnej dziś ze względu na potrzebę dzielenia zaangażowania i ryzyka inwestycyjnego w projekty rozwojowe. Strategiczna współpraca z Saudi Aramco i związane z nią potencjalne wspólne projekty sytuują Grupę ORLEN w zupełnie innej, nowej pozycji wśród światowych liderów energetycznych.

Aby jak najlepiej wykorzystać nowo tworzący się potencjał i do maksimum zwielokrotnić przewagi, potrzebna jest natychmiastowa i głęboka integracja w ramach podmiotów tworzących Grupę ORLEN. Osiągnięcie tego celu będzie sprzyjać pełnemu wykorzystaniu narzędzi zarządzania segmentowego. Przykładem jednego z pierwszych, i widocznych dla otoczenia biznesowego spółki, kroków w kierunku integracji, była przeprowadzona w połowie 2023 r. zmiana nazwy Polskiego Koncernu Naftowego ORLEN S.A. na ORLEN S.A. Zmiana ta, lepiej odzwierciedlająca rzeczywisty zakres działalności multienergetycznego koncernu oraz strategiczne kierunki jego rozwoju, wśród których znalazły się: morska energetyka wiatrowa, energetyka jądrowa, produkcja wodoru i paliw syntetycznych, a także zielona petrochemia, została odebrana pozytywnie przez rynek i stała się ważnym elementem budowy nowej tożsamości ORLENU.

Optimalizacja portfolio grupy (przykłady):

- **2020 X**
Wykup 100% akcji w Unipetrolu
- **2021 III**
Nabycie 100% udziałów spółki transportowej OTP
- **2023 I**
Zakup aktywów petrochemicznych od Basell Orlen Polyolefins

Skutecznie przeprowadzane na przestrzeni ostatnich lat procesy akwizycji Grupy ENERGA, Grupy LOTOS i PGNiG, które stały się ważnymi podmiotami Grupy ORLEN, już dziś przynoszą wymierne korzyści stricte biznesowe. Wartość zrealizowanych synergii w ramach Grupy ORLEN w perspektywie następnej dekady ma osiągnąć wartość 20 mld zł, choć początkowo zakładano, że do 2032 r. będzie to około 10 mld zł. Tak dobre wyniki stały się możliwe do osiągnięcia dzięki uruchomieniu kompleksowego, stworzonego przy udziale międzynarodowego grona ekspertów, programu budowy wartości – PMI (Post Merger Integration). Jego wprowadzenie ściśle wpisuje się w uaktualnioną strategię koncernu do 2030 r. i zakłada pełną transformację oraz integrację we wszystkich obszarach działalności.

Dane finansowe

Przychody (mld zł)
2016: **79,6** 2022: **277,6**

Zysk netto (mld zł)
2016: **5,7** 2022: **33,6**

Inwestycje capex (mld zł)
2016: **4,7** 2022: **19,7**

Wydobycie

Wydobywalne zasoby
2016: **114 mln boe**
2022: **1280 mln boe**

Średnie dzienne wydobycie węgłowodórów
2016: **13,6 tys. boe/d**
2022: **191,4 tys. boe/d**

Przerób ropy

Liczba rafinerii
2016: **6 w 3 krajach**
2022: **7 w 3 krajach**

Moce przerobowe
2016: **35 mln ton/rok**
2022: **45,7 mln ton/rok**

Stacje paliw

Stacje paliw ogółem
2016: **2726** Q32023: **3153**

Stacje paliw w Polsce
2016: **1766** Q32023: **1915**

Stacje paliw za granicą
2016: **960** Q32023: **1238**

Udział zagranicznych stacji paliw
2016: **35,2%** Q32023: **39,3%**

Liczba stacji ładowania EV
2016: **0** Q32023: **651**

Liczba stacji tankowania gazu ziemnego CNG
2016: **0** Q32023: **47**

Liczba stacji tankowania wodorem
2016: **0** Q32023: **3**

Energetyka

Moce wytwórcze
2016: **0,8 GWe** Q32023: **5,1 GWe**

Zainstalowana moc elektryczna w źródłach gazowych
2016: **0** Q32023: **1,7 GWe**

Zainstalowana moc elektryczna w OZE
2016: **0 MWp** Q32023: **0,8 GWe**

Farmy fotowoltaiczne
2016: **0** Q32023: **9**

Farmy wiatrowe
2016: **0** Q32023: **10**

Sponsoring sportu

Sportowcy z niepełnosprawnościami
2016: **51** 2022: **4927**

Zawodnicy indywidualni
2016: **12** 2022: **100**

Kluby sportowe
2016: **15** 2022: **70**

Związki sportowe
2016: **3** 2022: **11**

Komitety olimpijskie
2016: **1** 2023: **2**

Dobroczynność

Dobroczynność ORLEN (mln)
2016: **7,4** 2022: **288**

Dobroczynność GK (mln)
2016: **10,9** 2022: **314**

Pracownicy

Liczba
2016: **19,7 tys.** Q32023: **65,9 tys.**

2023 ~6,5

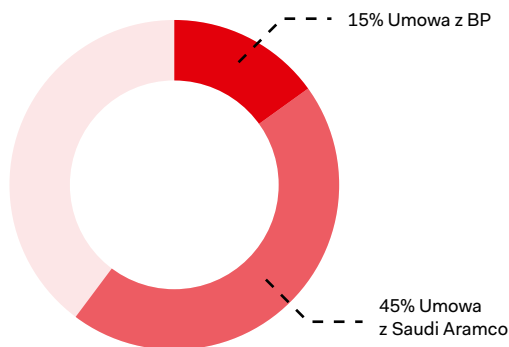
to historyczny rok, w którym Polska uniezależniła się od surowców z Rosji

mld m sześć. gazu – zapewniły w 2023 roku zawarte kontrakty oraz własne wydobycie w Norwegii

8

metanowców liczyć będzie docelowo flota Grupy ORLEN

Zapotrzebowanie na ropę całej Grupy ORLEN

12%

udział energii elektrycznej produkowanej z OZE w III kwartale 2023 roku

150 tys.

miasto – może zasilić energia wytworzona przez jeden mały blok jądrowy o mocy 300 MWe

10 tys.

punktów ładowania aut elektrycznych i 100 ogólnodostępnych stacji ładowania wodoru ORLEN zamierza posiadać w swojej sieci do 2030 roku

45 kg/h

wodoru jakości automotive – wydajność hub-u wodorowego w Trzebinii uruchomionego w 2021 roku

7,4 mld zł

przeznaczy ORLEN na inwestycje, które umożliwią osiągnięcie do 2030 roku produkcji wodoru odnawialnego na poziomie 130 tys. ton rocznie

Lokalizacje istotne pod kątem rozwoju biznesu biopaliw w Grupie ORLEN

3.1

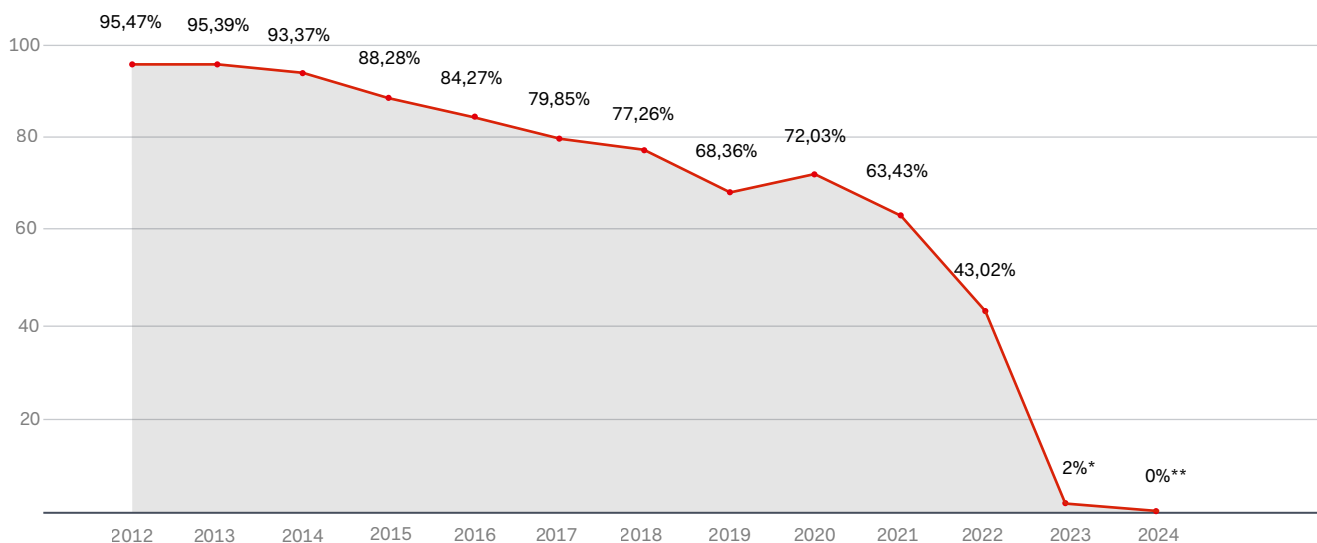
Wyzwania dzisiejszych czasów: Bezpieczeństwo energetyczne

Dzięki fuzji ORLENU z LOTOSEM i PGNiG powstał podmiot, który jest w stanie zapewnić bezpieczeństwo energetyczne dla Polski. Znaczący był tu 2023 rok, w którym nasz kraj uniezależnił się od surowców z Rosji. Ważnym elementem tego procesu była konsekwentna polityka dywersyfikacji, realizowana w Grupie ORLEN od wielu lat.

Dywersyfikacja dostaw ropy

W latach 2008-2015 w imporcie ropy do Polski dominował kierunek rosyjski, sięgając niemal 100%. Jednak w 2015 roku, za sprawą odpowiedzialnej polityki ORLENU, zaczęła dokonywać się w tej kwestii zmiana o 180 stopni. Od tej chwili udział rosyjskiej ropy w ogólnym imporcie do Polski dynamicznie spadał, osiągając coraz niższe poziomy, **by na początku 2023 roku całkowicie i ostatecznie zniknąć z polskiego rynku.**

Udział ropy rosyjskiej w imporcie surowca do Polski

* dane szacunkowe, ostatni kontrakt na dostawy rosyjskiej ropy rurociągiem „Przyjaźń” do Polski został wypowiedziany z końcem marca 2023 roku

** dane prognozowane

Aby zapewnić ciągłość przerobu ropy w naszych rafineriach konieczne było otwarcie się na nowe rynki dostaw surowców. Dlatego nowy, multienergetyczny ORLEN od 2015 roku mocno rozbudował swoją bazę dostawców. Dziś lista ta jest imponująca, a rozmaite kierunki, z których koncern sprowadza surowce, pokazuje jak powinna wyglądać przemyślana, a przede wszystkim skuteczna dywersyfikacja.

Na przestrzeni ostatnich lat koncern nawiązał silne i partnerskie relacje z wieloma nowymi partnerami biznesowymi. W 2022 roku do rafinerii Grupy ORLEN trafiało już aż 19 gatunków rop z 13 krajów! (w tym Arabia Saudyjska, Norwegia, Wielka Brytania, Stany Zjednoczone, Azerbejdżan, Kazachstan, Nigeria, Algieria, Libia, Gujana, Polska oraz Litwa).

To właśnie kontrakty ze sprawdzonymi partnerami pozwoliły Grupie ORLEN ostatecznie uniezależnić się od Rosji. Ostatnia, podpisana w 2022 roku, umowa z Saudi Aramco zagwarantowała znaczące zwiększenie dostaw surowca od tego producenta. To duża wartość dodana przeprowadzonej fuzji z Grupą LOTOS, w której jednym z partnerów było właśnie Saudi Aramco.

Wyżej wspomniana umowa zagwarantowała zwiększenie dostaw surowca do 20 mln ton ropy rocznie, co stanowi ok. 45 proc. zapotrzebowania całej, zintegrowanej Grupy ORLEN w Polsce, Czechach i na Litwie. Dodatkowo, w czerwcu 2023 roku ORLEN podpisał umowę z brytyjskim koncernem BP. Umowa przewiduje dostawy do ponad 6 mln ton ropy naftowej rocznie. Surowiec pochodzi ze złóż na Morzu Północnym. Dostawy pokryją około 15 proc. zapotrzebowania na ropę całej Grupy ORLEN.

Zapewnienie dostaw gazu

W 2015 roku prawie 90 proc. gazu importowanego przez PGNiG stanowił surowiec rosyjski dostarczany przez Gazprom. Rok później – w 2016 roku do terminala LNG im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego przyłynął pierwszy statek z komercyjnymi dostawami skroplonego gazu ziemnego. Tak zaczęło się stopniowe budowanie bezpieczeństwa energetycznego w zakresie zapewnienia dostaw gazu. W 2022 roku, w ujęciu rocznym, już tylko ok. 20 proc. surowca pochodziło z Rosji.

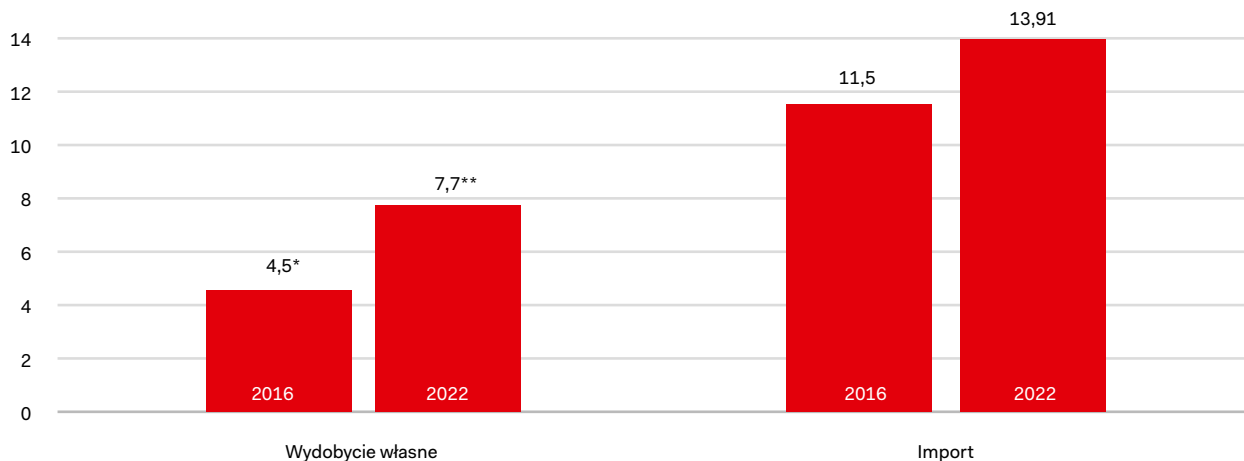
Odejście od importu rosyjskiego paliwa miało miejsce w szczególnych okolicznościach rosyjskiej agresji na Ukrainę i manipulacji rynkowych największego dostawcy gazu do UE, czyli Gazpromu, który po raz kolejny – posługując się szantażem w postaci groźby ograniczenia dostaw gazu – usiłował zmusić kraje europejskie do uległości wobec Rosji, a w konsekwencji do nieudzielenia pomocy walczącej Ukrainie. Polska nie ugięła się przed tym szantażem i odmówiła płatności za gaz w rublach. W konsekwencji, pod koniec kwietnia 2022 roku Gazprom całkowicie zaprzestał dostaw gazu do naszego kraju.

Aby zaspokoić zapotrzebowanie na gaz (przed wybuchem wojny na Ukrainie było to ok. 20 mld m sześć. rocznie), Polska musiała zacząć importować surowiec. Krajowe wydobycie pokrywa ok. 1/5 – 1/4 popytu – resztę surowca trzeba sprowadzić z zagranicy. Tymczasem jeszcze w 2021 r. ponad 60 proc., prawie 10 mld m sześć. importowanego surowca pochodziło ze Wschodu.

Zastąpienie takiej ilości gazu surowcem z innego źródła było szczególnie wymagającym zadaniem, zwłaszcza, że Rosja zaczęła odcinać dostawy gazu także do innych krajów. Także tych które, jak Niemcy, Włochy i Francja, uległy szantażowi i płaciły za gaz w rublach. Brak gazu w Europie spowodował, że jego ceny maksymalnie wzrosły i pod koniec lata 2022 roku osiągnęły, nigdy wcześniej nienotowany, poziom 300 euro za MWh (dziś są niemal 8-krotnie niższe).

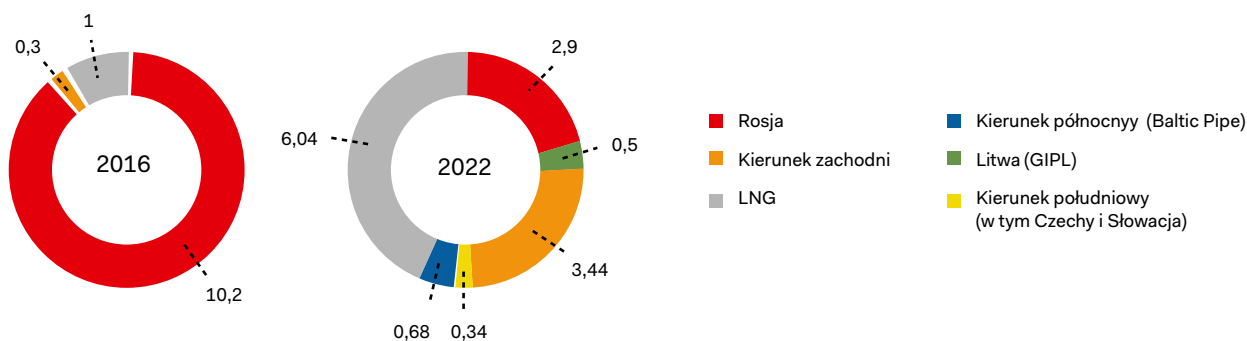
Struktura zaopatrzenia w gaz ziemny w mld m³

*Dane GK PGNiG

**Dane Grupy ORLEN (z uwzględnieniem danych GK PGNiG, ORLEN Upstream oraz GK LOTOS)

Dostawy gazu ziemnego do Polski z zagranicy w mld m³

Mimo to Polska zdołała zabezpieczyć odpowiednią ilość gazu. Udział LNG w imporcie gazu do Polski wzrósł w 2022 roku do 43 proc., do ok. 6 mld m sześć. (w 2016 r. – pierwszym pełnym roku działania terminalu było to zaledwie niecałe 9 proc.). Większość dostaw, 3,4 mld m sześć. pochodziła z USA – w ubiegłym roku Stany Zjednoczone stały się największym dostawcą gazu do Polski.

We wrześniu 2022 roku uruchomiono Baltic Pipe, system gazociągów o przepustowości 10 mld m sześć. rocznie, który połączył Polskę (przez Danię) z Norwegią – drugim po Rosji dostawcą gazu do Europy. Jednak, aby gazociąg mógł rzeczywiście wzmocnić bezpieczeństwo energetyczne kraju, potrzebne były jeszcze kontrakty z dostawcami gazu, których zdobycie było szczególnie trudne. Za negocjacje umów odpowiadało PGNiG, wchodzące dziś w skład Grupy ORLEN. I to właśnie ten fakt, czyli plan dołączenia PGNiG do dużego, silnego, multienergetycznego ORLENU, koncernu o stabilnej pozycji finansowej i szerokim zakresie działalności, wpłynęło pozytywnie rozmowy z kontrahentami, które zakończyły się sukcesem.

W efekcie udało się zapewnić kontrakty, które, łącznie z własnym wydobyciem w Norwegii, prowadzonym przez Grupę ORLEN, zapewnią w 2023 roku ok. 6,5 mld m sześć. gazu. Rok 2023 będzie pierwszym pełnym rokiem bez importu gazu z Rosji. Dostawy surowca ze wschodu zostały zastąpione amerykańskim gazem skroplonym (LNG) i dostawami gazu z Norwegii gazociągiem Baltic Pipe.

ORLEN ma zabezpieczone źródła dostaw gazu, zapewniające pełne pokrycie zapotrzebowania polskich odbiorców tego surowca. Koncern podejmuje jednak dalsze kroki w celu wzmocnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju.

Wydobycie gazu w Grupie ORLEN

94 koncesje

na Norweskim Szelfie
Kontynentalnym

(stan na XII 2023)

-
- W styczniu 2023 roku ORLEN podpisał umowę na dostawy 1 mln ton LNG (ok. 1,3 mld sześć. gazu w stanie lotnym) z amerykańską firmą Sempra Infrastructure. Dostawy będą realizowane od 2027 r. po wybudowaniu przez kontrahenta terminalu skraplającego w Port Arthur w Teksasie. Umowa uzupełnia portfel długoterminowych kontraktów LNG, na który składają się dostawy gazu skroplonego z USA oraz Kataru, o łącznym wolumenie ponad 13 mld m sześć. (w stanie lotnym).
 - ORLEN zabezpiecza również możliwość odbioru ładunków LNG. 18 sierpnia 2023 roku spółka podpisała umowę na rezerwację całej przepustowości (mocy regazyfikacyjnych) nowego polskiego terminala, który powstanie w Zatoce Gdańskiej. Terminal umożliwi sprowadzenie ponad 6 mld m sześć. gazu rocznie. ORLEN ma również zarezerwowaną pełną przepustowość terminala im. Prezydenta Lecha Kaczyńskiego,

która wynosi 6,2 mld m sześć. gazu a od przyszłego roku wzrośnie do 8,3 mld m sześć. We wrześniu 2023 roku przyjął on jubileuszową 250. dostawę. Oznacza to łączny wolumen ponad 20 mln ton LNG.

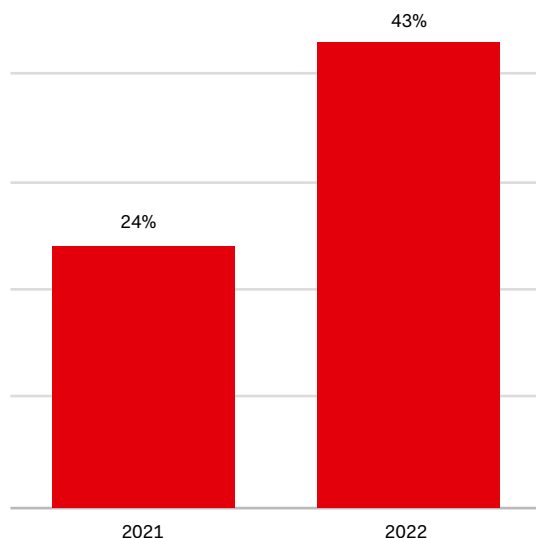
- Ponadto Grupa ORLEN rezerwuje część przepustowości terminala LNG w litewskiej Kłajpedzie. To również wzmocnienie bezpieczeństwa energetycznego Polski – gaz sprowadzony przez ORLEN do Kłajpedy (do tej pory prawie 0,9 mld m sześć.) może być przesłany do Polski, dzięki uruchomionemu w ubiegłym roku połączeniu gazowemu Polski z Litwą.
- ORLEN inwestuje również w rozwój własnego wydobycia. W Polsce, gdzie zasoby gazu są ograniczone, celem jest utrzymanie produkcji gazu na poziomie ok. 3,5-4 mld m sześć. Znacznie lepsze perspektywy wzrostu wydobycia są w Norwegii. W wyniku przeprowadzonej w listopadzie 2023 roku akwizycji spółki wydobywczej KUFPEC Norway wydobycie gazu ziemnego Grupy ORLEN w Norwegii wzrośnie o 1/3 i przekroczy 4 mld m sześć. rocznie. Zgodnie ze strategią ORLEN2030, do końca dekady wzrośnie ono do 6 mld sześć. i będzie stanowić połowę całego wydobycia własnego koncernu. Oznacza to, że koncern będzie mógł zapełnić własnym gazem prawie całą zarezerwowaną przepustowość gazociągu Baltic Pipe (nieco ponad 8 mld m sześć. rocznie), co jeszcze bardziej wzmocni bezpieczeństwo gazowe kraju.
- Bardzo ważnym elementem gwarantującym dostępność gazu są magazyny tego surowca. ORLEN jest właścicielem 7 podziemnych magazynów gazu, w których można zgromadzić 3,4 mld m sześć. gazu. Magazyny odgrywają istotną rolę w okresie zwiększonego zapotrzebowania na gaz (np. zimą, kiedy uzupełniają dostawy z importu i wydobycie krajowe), a także w przypadkach kryzysowych, jak np. w przypadku uszkodzenia dużego gazociągu importowego (do niedawna główną obawą było zakręcenie gazowego kurka przez Rosję). Dlatego Grupa ORLEN planuje dalsze zwiększenie pojemności magazynowych. Spółka szykuje inwestycje w Podziemnym Magazynie Gazu Wierzchowice, która zwiększy jego pojemność z 1,3 mld do 2,1 mld m sześć. Po realizacji tej inwestycji możliwości magazynowania gazu w Polsce wzrosną aż o 1/4.

Flota gazowców

LNG to dla Grupy ORLEN jeden z filarów strategii dywersyfikacji kierunków i źródeł pozyskiwania błękitnego paliwa dla Polski. Udział surowca dostarczanego drogą morską, w imporcie koncernu, systematycznie rośnie.

W 2021 r. udział LNG wynosił zaledwie 24 proc., przy wolumenie sięgającym 3,94 mld m. sześć. Rok później błękitne paliwo stanowiło już 43 proc. całego importu, a jego wolumen wyniósł 6,04 mld m sześć. To wzrost o ponad 50 proc. potwierdzający, że skroplony gaz ziemny stał się głównym źródłem pozyskania surowca z zagranicy przez Grupę ORLEN.

Udział LNG w imporcie

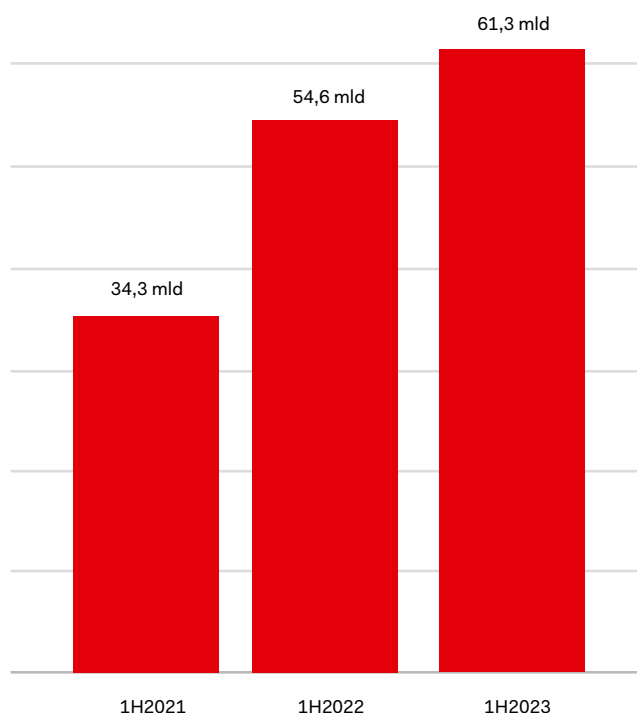

Wybuch wojny w Ukrainie oraz zaprzestanie dostaw do Europy gazu z kierunku wschodniego sprawiły, że popyt na LNG w tej części świata istotnie wzrósł.

W pierwszym półroczu 2022 roku import skroplonego gazu ziemnego do krajów Unii Europejskiej wyniósł 54,6 mld m sześć., podczas gdy w analogicznym okresie w 2021 roku było to 34,3 mld m sześć. Trend wzrostowy utrzymuje się również w tym roku. Dostawy skroplonego gazu do UE w pierwszym półroczu 2023 r. wyniosły 61,3 mld m sześć. (o ok. 79 proc. więcej niż w analogicznym okresie 2021 r.).

Wysokie zapotrzebowanie na LNG przełożyło się na mniejszą dostępność gazowców na rynku oraz wzrost kosztów frachtu. Dlatego przewagę zyskały podmioty, które – jak Grupa ORLEN – dysponują własnym zapleczem transportowym. Posiadanie własnych środków transportu LNG umożliwia własny odbiór gazu z terminali skraplających, ułatwia planowanie dostaw i zmniejsza zależność od zewnętrznych armatorów.

Wolumen LNG w imporcie do krajów Unii Europejskiej

8

jednostek

10

lat czarteru

70

**tys. ton LNG
pojemności**

Flota ORLENU budowana jest w oparciu o czarter długoterminowy. Każda jednostka została wycarterowana na 10 lat z możliwością przedłużenia. W tym czasie statki są do wyłącznej dyspozycji polskiego koncernu. Tak długi okres czarteru uprawnia m. in. do nadania własnych nazw jednostkom.

Grupa ORLEN sukcesywnie włącza do użytku kolejne nowoczesne jednostki przeznaczone do transportu LNG. Dwie z nich – „Lech Kaczyński” i „Grażyna Gęsicka” już pełnią służbę i zrealizowały swoje pierwsze dostawy amerykańskiego LNG do Świnoujścia. „Święta Barbara” i „Ignacy Łukasiewicz” to dwa kolejne statki, które do floty Grupy ORLEN dołączyły jeszcze w 2023 roku.

Docelowo flota Grupy ORLEN liczyć będzie 8 jednostek.

Pojemność każdego ze statków to około 70 tys. ton LNG, co odpowiada ok. 100 mln m sześć. gazu ziemnego w stanie lotnym.

Rozmiar gazowców został tak dobrany, aby jednostki mogły wpłynąć do niemal każdego terminala LNG na świecie.

Wszystkie statki wyposażono w rozwiązania zwiększające ich efektywność energetyczną i ograniczające wpływ na środowisko naturalne.

3.2 Wyzwania dzisiejszych czasów: W kierunku neutralności emisyjnej

Wysoka świadomość wyzwań w obszarze dekarbonizacji przekłada się w Grupie ORLEN na konkretne działania. Podstawą jest głębokie zrozumienie nie tylko kierunków regulacyjnych, jak m.in. pakiet Fit for 55 czy Taksonomia, ale także czynników biznesowych, finansowych oraz technologicznych, warunkujących plany redukcji emisji.

Już w 2020 roku, jako pierwszy koncern energetyczny w Europie Środkowej, ORLEN zadeklarował ambicję osiągnięcia neutralności emisyjnej do 2050 roku. Również w 2020 roku opublikowano strategię rozwoju Grupy ORLEN do 2030 roku, która zakładała inwestycje na poziomie 140 mld zł. Jednak mając na uwadze postępujące zmiany klimatu oraz dynamicznie zmieniającą się sytuację geopolityczną strategia została zaktualizowana. W zaktualizowanym dokumencie, którego premiera miała miejsce pod koniec lutego 2023 roku, zapisano, że tylko na zielone inwestycje Grupa ORLEN przeznaczy 120 mld zł, co stanowi aż 40% nakładów zaplanowanych do 2030 roku.

To jednak nie jedyny kierunek ujęty w strategii ORLENU. Plany transformacji obejmują wszystkie obszary działalności, w tym przede wszystkim rozwój nowych linii biznesowych, a wśród nich: OZE (odnawialne źródła energii – red.), energii jądrowej czy paliw alternatywnych.

Przyspieszony rozwój OZE

Jednym z filarów zaktualizowanej strategii Grupy ORLEN jest nisko i zeroemisyjna energia, która będzie gwarantem bezpieczeństwa energetycznego Polski i utrzymania stabilnych cen energii w przyszłości. Duży nacisk położono tu na OZE. W aktualizacji strategii w 2023 roku, ORLEN prawie czterokrotnie w stosunku do planów z 2020 roku, bo aż do 9 GW mocy, zwiększył swoje ambicje w tym obszarze. Spółka inwestuje w projekty OZE na lądzie i na morzu w Polsce i za granicą.

To inwestycje w onshore, offshore, fotowoltaikę, magazyny energii czy energetykę wodną. Plany te wpisują się w założenia zaktualizowanej Polityki Energetycznej Polski do 2040 roku, zgodnie z którą do końca dekady zeroemisyjne źródła energii będą odpowiadać za ponad 50 proc. energii elektrycznej zużywanej w naszym kraju, a ich moc może osiągnąć 50 GW lub więcej.

● Onshore

Rozwój lądowych farm wiatrowych w Grupie ORLEN rozpoczął się wraz z połączeniem koncernu z gdańską Energią. W lipcu 2020 roku w Przykonie w województwie wielkopolskim uruchomiono farmę wiatrową o mocy 31 MW z zakontraktowanym odbiorem energii do 2034 roku. Obiekt, powstał na zrekwizytowanych terenach pokopalnianych.

Poza tym w portfolio Energii były już FW Bystra w województwie pomorskim (24 MW), a także FW Karcino (51 MW), FW Karścino (90 MW), FW Myślińno (20 MW) i FW Parsówek (26 MW) – wszystkie zlokalizowane w województwie zachodniopomorskim.

W 2021 roku Grupa ORLEN wzbogaciła się o kolejne farmy wiatrowe. Tym razem spółka ORLEN Wind 3 nabyła FW Kanin w województwie zachodniopomorskim (20 MW), a także położone w województwie pomorskim: FW Nowotna (40 MW), FW Kobylnica (41,4 MW) i FW Subkowy (8 MW).

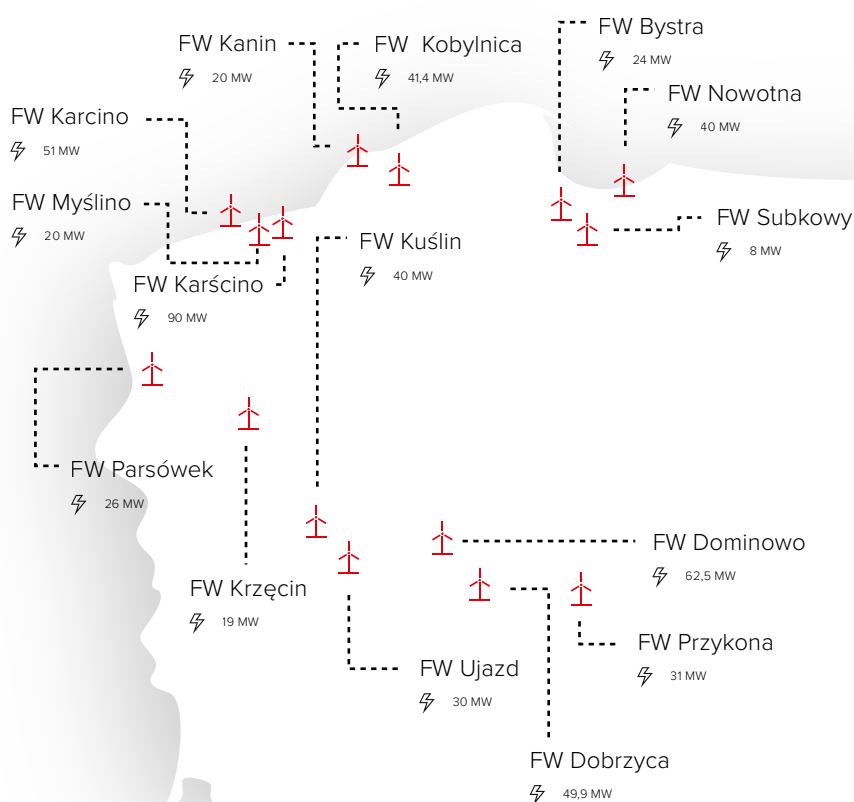
Na koniec 2022 r. w Grupie ORLEN było 0,65 GW mocy zainstalowanych OZE. Kolejne przyspieszenie można zaobserwować w połowie 2023 roku. W czerwcu Energa Wytwarzanie podpisała umowę przedwstępną na zakup farmy wiatrowej i czterech instalacji fotowoltaicznych. Transakcja dotyczy projektów OZE realizowanych w woj. wielkopolskim. Jeden z nich – hybrydowy projekt Sompolno – łączy turbiny wiatrowe o mocy 26 MW i instalację fotowoltaiczną o mocy 10 MW.

To rozwiązanie pozwala na optymalne wykorzystanie warunków przyłączeniowych poprzez podłączenie nowego aktywa do już istniejącego i wykorzystywanego przyłącza. Możliwy do wdrożenia cable-pooling może sprawdzić się szczególnie dobrze w przypadku sprzężenia farm wiatrowych i fotowoltaicznych, które bardzo rzadko pracują z pełną mocą w tym samym czasie. Projekt ma osiągnąć pełną gotowość operacyjną w czerwcu 2024 roku.

Oprócz tego, w październiku 2023 roku sfinalizowano zakup 3 farm wiatrowych w Wielkopolsce: FW Ujazd (30 MW), FW Dobrzyca (49,9 MW) oraz FW Dominowo (62,5 MW). W ramach transakcji zabezpieczono również opcję uzupełnienia ich o aktywa fotowoltaiczne (o mocy do 159 MW). Również w październiku 2023 roku koncern zawarł warunkową umowę zakupu kolejnych 2 farm wiatrowych – FW Kuślin (woj. wielkopolskie) o łącznej mocy zainstalowanej ok. 40 MW i FW Krzęcin (woj. zachodniopomorskie) o łącznej mocy zainstalowanej ponad 19 MW. Transakcja została sfinalizowana w grudniu 2023 roku. Październik 2023 roku to także moment podpisania przez Energa Wytwarzanie przedwstępnej umowy nabycia spółki celowej „Kleczew Solar & Wind”. Inwestycja powstaje w gminie Kleczew w województwie wielkopolskim, a jej łączna moc wyniesie do 334 MW (w tym farmy wiatrowej o mocy do 19,2 MW). Projekt funkcjonować będzie w formule cable-pooling.

Farmy wiatrowe onshore należące do Grupy ORLEN (stan na X 2023)

W 2023 r. podpisane zostały umowy na ok. 0,7 GW mocy. Daje to łącznie ponad 1,5 GW mocy lądowego OZE w portfelu. Co więcej, Grupa realizuje (w dewelopmencie) i negocjuje umowy na kolejne prawie 4 GW. Po ich potencjalnej realizacji koncern posiadałby ok. 5,5 GW mocy zainstalowanych w OZE.

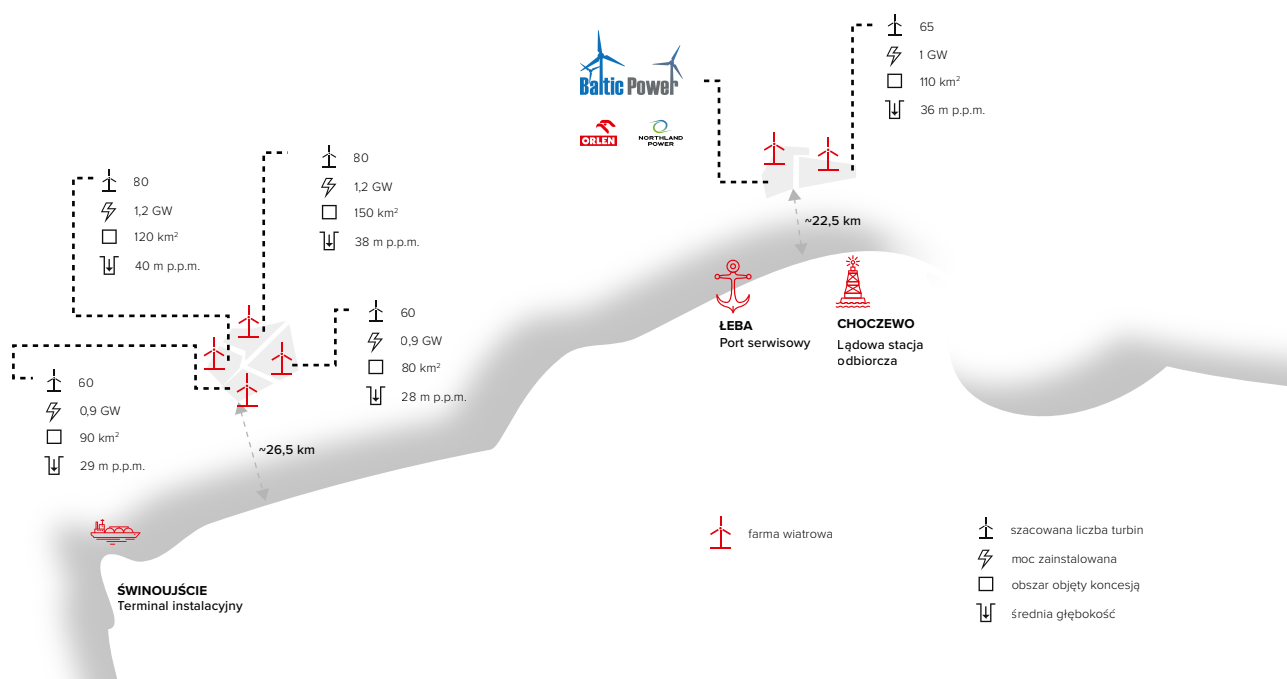
• Offshore

Morska energetyka wiatrowa stanowi jeden z głównych kierunków rozwoju nowoczesnej energetyki koncernu. W październiku 2023 roku Grupa ORLEN podjęła finalną decyzję inwestycyjną dotyczącą budowy pierwszej polskiej farmy wiatrowej Baltic Power. Inwestycja, która w 2026 roku włączy do polskiego systemu moc blisko 1,2 GW, będzie realizowana wspólnie z kanadyjskim Northland Power. Baltic Power będzie w stanie wyprodukować czystą energię dla 1,5 miliona gospodarstw domowych. W ramach przygotowania infrastruktury instalacyjnej dla branży offshore koncern rozpoczął również budowę terminala w Świnoujściu.

Farma wiatrowa Baltic Power będzie wytwarzać energię elektryczną odpowiadającą 4 000 GWh, czyli około 3% obecnej produkcji energii elektrycznej w Polsce. Pomoże to uniknąć emisji około 2,8 miliona ton CO₂ rocznie. Instalacja fundamentów farmy rozpocznie się w 2024 roku, a w roku 2025 na farmie stanie 76 turbin wiatrowych Vestas o jednostkowej mocy 15 MW i wysokości ponad 250 metrów. Całkowity budżet projektu szacowany jest na ok. 4,73 mld euro.

W ramach przygotowania do realizacji projektu Baltic Power wykonano m. in. pomiary wietrzności, badania środowiskowe oraz badania geotechniczne, na podstawie których przeprowadzono prace projektowe. W trwającym 5,5 roku okresie przygotowania projektu uzyskano 7 zezwoleń na budowę, wymagających łącznie ponad 150 zgód administracyjnych, przypieczętowanych przez 40 różnych instytucji. Sama dokumentacja budowlana farmy to ponad 10 000 stron, a liczba wszystkich materiałów, jakie w tym czasie przygotował zespół Baltic Power, to niemal 320 000 dokumentów i opracowań.

W ramach rozwoju branży offshore Grupa ORLEN rozpoczyna także budowę pierwszego w Polsce terminala instalacyjnego morskich farm wiatrowych. Inwestycja realizowana przez spółkę ORLEN Neptun powstaje w porcie Świnoujście i po zakończeniu prac w 2025 roku będzie jednym z najnowocześniejszych terminali w Europie. Jego nabrzeża i place składowe pozwolą na transport i montaż najnowocześniejszych turbin wiatrowych o mocy 15 MW i większych. Terminal posłuży w pierwszej kolejności do realizacji projektu Baltic Power, a następnie będzie wspierał realizację projektów innych deweloperów oraz kolejnych inwestycji Grupy ORLEN na Bałtyku. W przyszłości, z uwagi na korzystną lokalizację, port w Świnoujściu będzie mógł obsługiwać nie tylko polskie inwestycje, ale również te prowadzone na wodach niemieckich, szwedzkich czy duńskich.

Grupa ORLEN w ostatnim czasie pozyskała koncesje na budowę kolejnych 5 morskich farm wiatrowych o łącznej mocy 5,2 GW. Cztery z pięciu koncesji znajdują się na Ławicy Odrzańskiej, na wysokości Kołobrzegu, w pobliżu budowanego terminala ORLEN Neptun. Piąta lokalizacja położona jest na Ławicy Słupskiej i graniczy z obszarem, gdzie powstaje farma Baltic Power. Za ich realizację również odpowiada spółka ORLEN Neptun.

Małe reaktory modułowe

Małe reaktory modułowe, czyli SMR-y (z ang. small modular reactors – red.) to źródło taniej, zielonej i bezpiecznej energii. ORLEN wraz z polską firmą chemiczną Synthos powołały do życia nową spółkę odpowiedzialną za inwestycje atomowe - ORLEN Synthos Green Energy (OSGE). Ma ona wdrażać technologię BWRX-300 opracowaną przez koncern GE Hitachi. To reaktory wrzące z naturalnym obiegiem wody chłodzącej, o mocy 300 MWe. Taki reaktor jest w stanie wytworzyć energię zasilającą około 150-tysięczne miasto.

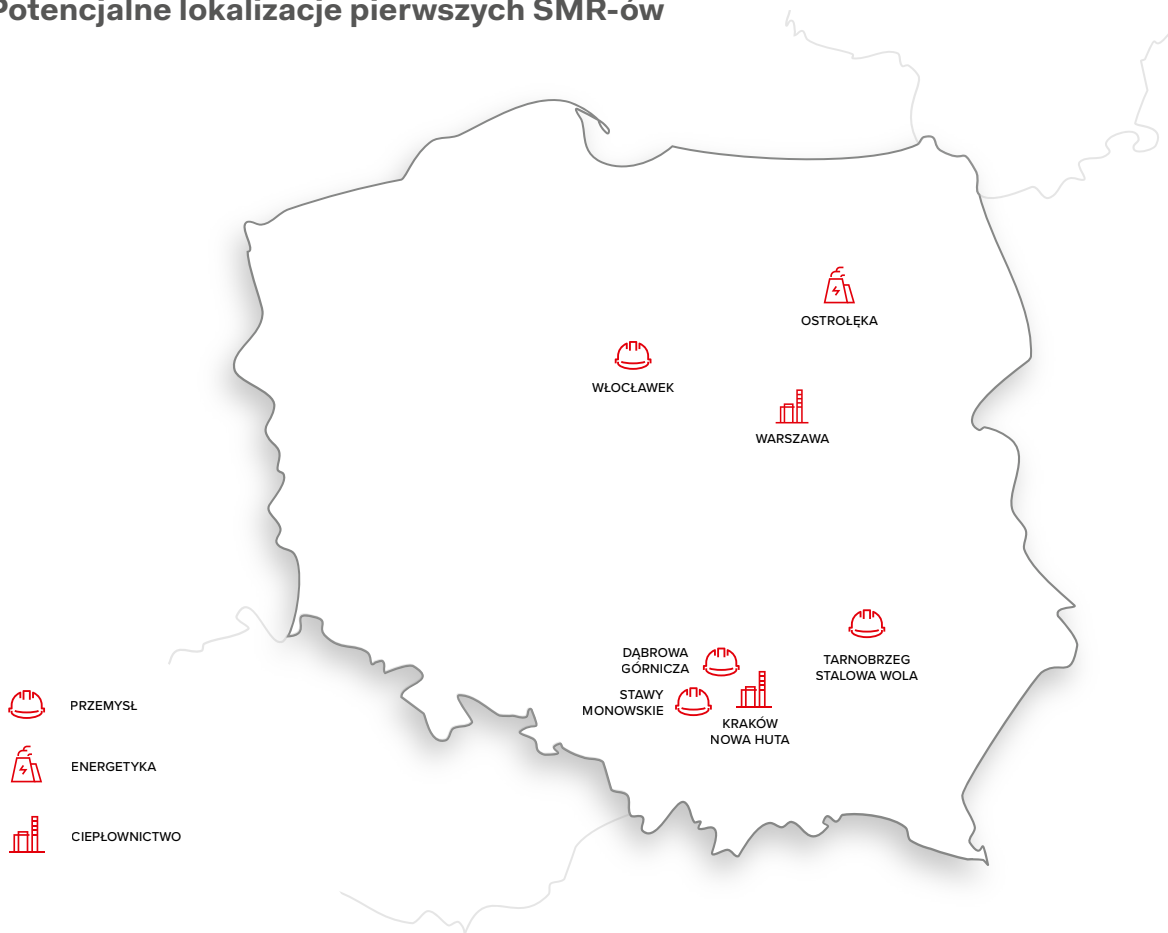
Podobna inwestycja jest obecnie realizowana w Kanadzie. Tamtejszy reaktor ma być gotowy w 2028 roku. Powstaje ok. 50 kilometrów od Toronto, w elektrowni jądrowej Darlington, gdzie finalnie mają stanąć cztery SMR-y o łącznej mocy 1,2 GW. Na świecie opracowywanych bądź wdrażanych jest ponad 80 projektów tego typu. Około 30 państw rozważa bądź aktywnie pracuje nad włączeniem energii jądrowej do swojego mixu energetycznego. Mowa o krajach z całego świata – od Afryki, przez obie Ameryki, po Azję czy Europę.

Reaktory muszą spełniać restrykcyjne normy bezpieczeństwa. Dozorem jądrowym w Polsce zajmuje się Państwowa Agencja Atomistyki, która może konsultować się z dozorami innych krajów oraz zlecać analizy instytutom badawczym. Międzynarodowa Agencja Energii Atomowej (IAEA) opracowała zestaw narzędzi, które mają pomóc krajom w ocenie projektów reaktorów jądrowych i wybrać optymalne rozwiązanie.

Jak wygląda mały reaktor modułowy i gdzie się znajduje? Reaktor SMR jest umieszczany ok. 30 metrów pod ziemią, w szczelnym zbiorniku wypełnionym wodą, która ma go chłodzić. Modułowe reaktory atomowe mają pasywne mechanizmy bezpieczeństwa gwarantowane przez prawa przyrody, które działają również wtedy, gdy z jakiegoś powodu odcięte zostanie zasilanie. W przypadku pojawienia się jakichkolwiek problemów, reaktor wyłącza się samoczynnie.

SMR-y, poza produkcją energii elektrycznej, będą wytwarzać ciepło systemowe. To szczególnie istotne w takim kraju jak Polska, gdzie sieć ciepłownicza jest jedną z najdłuższych w Europie. Podłączone jest do niej ponad 40 procent spośród 13,5 miliona gospodarstw domowych. Obecnie krajowe ciepłownictwo w ponad 70 procent uzależnione jest od węgla. Taki stan rzeczy musi się jednak zmienić, dlatego małe reaktory jądrowe mogą odegrać w transformacji ciepłownictwa zasadniczą rolę.

Potencjalne lokalizacje pierwszych SMR-ów

84%
poparcia

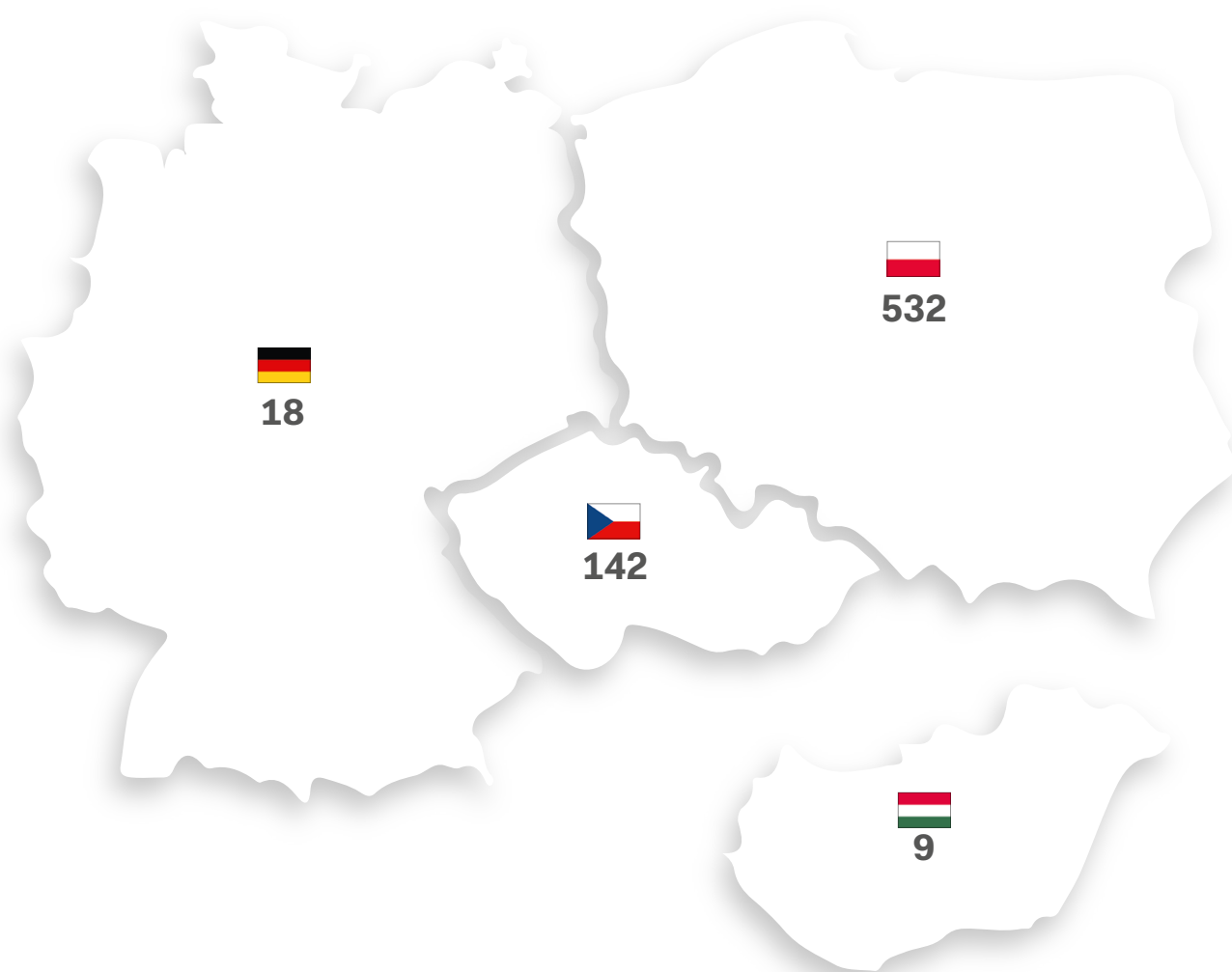
Jak podaje Polski Instytut Ekonomiczny, poparcie dla technologii jądrowych w Polsce jest bardzo duże – wynosi aż 84 procent. To najwyższy wynik spośród krajów objętym badaniem. Jest o 15 punktów procentowych wyższy niż we Francji i Szwecji (tam wykazano 69 procent poparcia) i o 23 punkty procentowe wyższy niż w Stanach Zjednoczonych. Oczywiście są i obawy – o długi proces uzyskiwania zgód i pozwoleń, o długi czas realizacji inwestycji, które są wciąż nowatorskie, o wysoki koszt inwestycji i ograniczoną dostępność specjalistów. Przed nami dużo pracy i wysiłków, związanych nie tylko z samym procesem projektowania i budowy, ale również kształceni kadry, które w przyszłości będą obsługiwać elektrownie jądrowe. Jednak kierunek został nakreślony i należy podążać w tę stronę. Bez atomu trudno będzie zapewnić Polakom bezpieczeństwo energetyczne.

Rozwój paliw alternatywnych

Ostatnie lata przyniosły duży rozwój elektromobilności, co ukierunkowało i przyspieszyło inwestycje Grupy ORLEN. Koncern sukcesywnie rozwija sieć obiektów, na których dostępne są paliwa alternatywne. W 2016 roku nie było ani jednego takiego obiektu, a obecnie (na koniec III kwartału 2023 roku) jest ich 701 (651 punktów ładowania do samochodów elektrycznych, 47 punktów do tankowania gazu ziemnego CNG, 3 do tankowania wodoru).

Tankować lub ładować samochody paliwami alternatywnymi można nie tylko na stacjach należących do Grupy ORLEN w Polsce, ale także poza jej granicami. W naszym kraju takich stacji jest 532. Pozostałe znajdują się w Czechach (142), w Niemczech (18) oraz na Węgrzech (9). Spośród wymienionych państw Niemcy są rynkiem, na którym koncern planuje szczególnie intensywny rozwój stacji i punktów ładowania aut elektrycznych. Tylko w najbliższych 2 latach liczba stacji ładowania w Niemczech ma wzrosnąć do ponad 430.

Stacje alternatywnego tankowania należące do Grupy ORLEN (stan na III kwartał 2023)

Obecnie w Polsce ORLEN posiada mobilną stację tankowania wodoru w Krakowie, przeznaczoną do obsługi autobusów komunikacji miejskiej. Pod koniec 2023 roku punkt tankowania wodoru uruchomiono na terenie zakładu komunikacji miejskiej w Płocku. Do końca I kwartału 2024 roku do eksploatacji przekazane zostaną także ogólnodostępne stacje w Poznaniu i Katowicach. Kolejne stacje wodorowe ORLEN powstaną w Bielsku-Białej, Gorzowie Wielkopolskim, Wałbrzychu, Krakowie, Włocławku, Gdyni, Pile i Warszawie.

Stacje ładowania wodoru na terenie Polski należące do Grupy ORLEN

- Planowane stacje
- Istniejące stacje

Grupa ORLEN rozwija swoją sieć także za granicą. W Czechach wódór można już zatankować na stacjach ORLEN w Pradze i Litwinovie.

3.3

Wyzwania dzisiejszych czasów: Nowe technologie

Strategia ORLEN2030 zakłada wzrost zaangażowania w badania, rozwój i innowacje. W 2021 roku ORLEN otworzył nowoczesne Centrum Badawczo-Rozwojowe w Płocku. To ważny krok na drodze do efektywniejszego opracowywania nowych technologii i produktów, budowania własnego know-how, a także uzyskiwania patentów dla nowatorskich rozwiązań. Przy opracowaniu innowacyjnych projektów wykorzystany jest tam w pełni potencjał polskiej nauki. Wśród wielu obszarów rozwojowych na uwagę zasługują m.in. biopaliwa oraz wodór.

Inwestycje w biopaliwa

Czym jest biopaliwo? Biopaliwo to przyjazne dla środowiska alternatywne paliwo, które powstaje z odnawialnego materiału biomasowego, czyli np. z roślin (rzepak, trzcina cukrowa, kukurydza, pszenica) lub odpadów pochodzących z przetwórstwa spożywczego (oleje posmażalnicze, tłuszcze zwierzęce pochodzące m. in. z branży gastronomicznej i hotelarskiej, traktowane dotychczas jako materiały odpadowe). W trosce o środowisko Grupa ORLEN przyjęła w 2018 roku „Program dla biopaliw”, który zakłada dziesięciokrotne zwiększenie produkcji biopaliw – do 3 mln ton w 2030 roku. Na realizację tego celu przewidziano ponad 15 mld zł. Inwestycje biopaliwowe będą prowadzone w Polsce i Czechach.

W marcu 2022 roku zakład ORLEN Unipetrol w Litwinowie uzyskał certyfikację umożliwiającą produkcję petrochemiczną z wykorzystaniem uwodornionych olejów roślinnych. Częściowe zastąpienie ropy naftowej alternatywnym surowcem umożliwia redukcję emisji CO₂, a zarazem stanowi odpowiedź na oczekiwania regulacyjne i rynkowe. Równoległe z rozpoczęciem przetwarzania HVO w Czechach, Grupa ORLEN rozwija innowacyjną technologię uwodornienia przepracowanych olejów spożywczych w rafinerii w Płocku. W 2024 roku powstanie tam instalacja HVO, w której na skalę przemysłową wprowadzona zostanie technologia uwodornienia oleju rzepakowego, oleju posmażalniczego (UCO) lub ich mieszanek. Produkt końcowy będzie stosowany jako dodatek do oleju napędowego lub paliwa lotniczego JET. Wydajność instalacji HVO może wynieść około 300 tys. ton uwodornionego oleju rocznie. To ekologiczne i innowacyjne rozwiązanie wzmocni pozycję ORLENU na rynku biopaliw. Szacowana wartość inwestycji to ok. 600 mln złotych.

Kolejną inwestycją w biopaliwa jest budowa instalacji do produkcji bioetanolu drugiej generacji w Jedliczu. Do wytwarzania bioetanolu będzie wykorzystywana tam słoma zbóż kupowana od rolników, w ilości szacowanej na 150 tys. ton rocznie, co pozwoli wyprodukować ok. 25 tys. ton bioetanolu, który będzie wykorzystywany jako dodatek do benzyny. Instalacja zostanie oddana do użytku w 2025 roku.

Grupa ORLEN z roku na rok umacnia swoją pozycję w segmencie biopaliw. Jest to możliwe dzięki przemyślanym inwestycjom, które koncern sukcesywnie wdraża. Najnowszą z nich jest instalacja do produkcji i destylacji UCO FAME, którą spółka ORLEN Południe uruchomiła w rafinerii w Trzebini. Z odpadów z przetwórstwa spożywczego, tj. olejów posmażalniczych i tłuszczów zwierzęcych, będą produkowane tam estry drugiej generacji (30 tys. ton) oraz gliceryna techniczna (7 tys. ton). Pierwsze z nich, dodawane do benzyny i oleju napędowego, ograniczą zapotrzebowanie na ropę naftową, co wpisuje się w dywersyfikacyjną strategię ORLENU. Gliceryna zaś posłuży do produkcji glikolu propylenowego do wykorzystania w przemyśle spożywczym, farmaceutycznym, kosmetycznym oraz w medycynie. Budowa instalacji trwała niespełna 2 lata, a całkowity koszt inwestycji wyniósł ok. 127,5 mln zł.

ORLEN Południe jest jednym z krajowych liderów produkcji biopaliw i biokomponentów z 30% udziałem w rynku (produkcja 273,4 tys. ton w 2022 r., która teraz zwiększy się o kolejne 30 tys. ton rocznie). Ponadto w Trzebini działa już największa w Europie instalacja do produkcji ekologicznego glikolu propylenowego, pilotażowa instalacja do produkcji kwasu mlekowego oraz pierwszy w Polsce hub wodorowy, z którego dostarczane jest paliwo do krakowskiej komunikacji miejskiej. Na terenie rafinerii powstaje też farma fotowoltaiczna, która wytworzy energię do instalacji produkcyjnych. Zgodnie z Narodowym Celem Redukcyjnym, inwestycja będzie miała również pozytywny wpływ na dalsze ograniczenie emisji CO2 w transporcie. Estry wyprodukowane w instalacji UCO FAME wykazują o 83% mniejszą emisyjność w porównaniu do tradycyjnego oleju napędowego.

Zaś w październiku 2023 roku spółka ORLEN Południe podpisała umowę na budowę nowoczesnej tłoczni oleju w Kętrzynie, w województwie warmińsko-mazurskim. Zakład będzie przerabiał 500 tys ton rzepaku i wytwarzał rocznie 200 tysięcy ton oleju z przeznaczeniem na produkcję niskoemisyjnych biopaliw. Inwestycja stworzy nowe miejsca pracy i zapewni polskim rolnikom stabilny popyt na wytwarzany przez nich surowiec. Całkowity koszt budowy tłoczni w Kętrzynie wyniesie ok. 850 mln złotych. Lokalizacja uwzględnia bardzo duży potencjał rolnictwa w regionie i wysoką dostępność surowca. Budowa zakładu rozpocznie się w pierwszej połowie 2024 roku, a jej zakończenie planowane jest do połowy 2026 roku. W skład kompleksu, oprócz samej tłoczni wejdą węzły technologiczne związane z przyjęciem surowców i ekspedycją produktów, magazynowaniem surowców i produktów, tłoczeniem i ekstrakcją, produkcją pary technologicznej oraz oczyszczaniem ścieków.

Ambitny program wodorowy

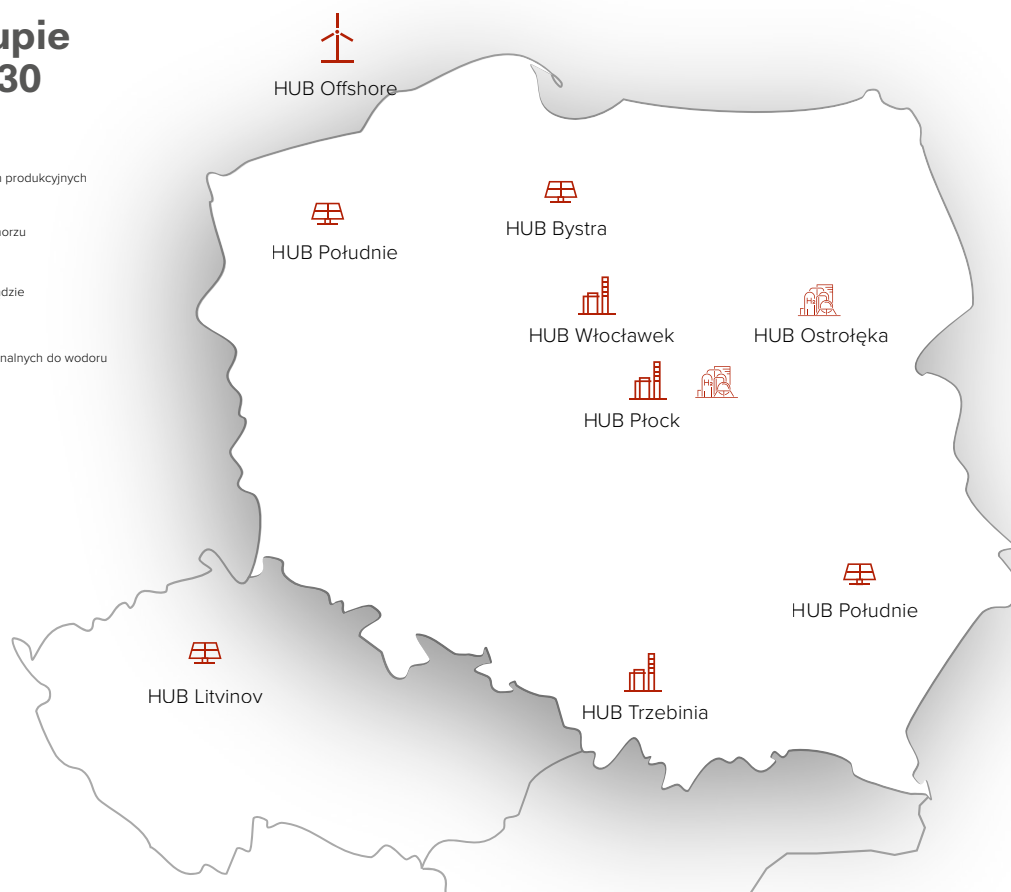
Wodór to gaz, który dzięki nisko lub nawet zeroemisyjności, uważany jest na świecie za jeden z kluczowych elementów transformacji energetycznej. Jest wygodny w użytkowaniu i ma szerokie zastosowanie – może być wykorzystywany w transporcie, przemyśle lub w sektorze komunalnym (np. w ciepłownictwie). Ze względu na te właściwości, ORLEN opracował strategię rozwoju w obszarze gospodarki wodorowej, która jest dopełnieniem Strategii Grupy ORLEN do 2030 roku.

Do końca tej dekady Grupa ORLEN chce zainstalować około 0,5 GW nowych mocy wytwórczych wodoru. Osiągnięcie tego celu będzie możliwe dzięki budowie łącznie 10 hubów wodorowych, głównie w Polsce, ale też w Czechach. Produkowany tam gaz będzie w większości wykorzystywany w procesach przemysłowych, w których wodór spełniający wymagania Taksonomii, zastąpi wodór szary, produkowany obecnie z paliw kopalnych. Strategia wodorowa Grupy ORLEN zakłada także budowę instalacji do produkcji wodoru jakości automotive, w który będą zaopatrywane stacje tankowania wodorem. Koncern chce wytwarzać co najmniej 19 kt wodoru z przeznaczeniem dla transportu.

Strategia wodorowa Grupy ORLEN, na której realizację koncern przeznaczy 7,4 mld zł, przewiduje osiągnięcie do 2030 roku produkcji wodoru odnawialnego na poziomie 130 tys. ton rocznie, z czego część będzie oferowana jako alternatywne paliwo transportowe. Spółka zamierza produkować go m.in. w instalacjach elektrolizy wody zasilanych OZE, z odpadów komunalnych oraz biometanu. Strategia będzie realizowana w czterech kluczowych obszarach: mobilność, rafineria i petrochemia, badania i rozwój oraz przemysł i energetyka. Realizowane przedsięwzięcia będą wspierały transformację Grupy ORLEN w kierunku neutralnego emisyjnie koncernu multienergetycznego.

Wodór w Grupie ORLEN w 2030

- Istniejące źródła przy zakładach produkcyjnych
- Elektrolizer zasilany z OZE na morzu
- Elektrolizer zasilany z OZE na lądzie
- Przetwarzanie odpadów komunalnych do wodoru

Pierwszy wodorowy hub w Trzebinii został uruchomiony przez ORLEN już w 2021 roku. Obecnie produkuje on szary wodór z przeznaczeniem dla sektora transportowego, natomiast docelowo wytwarzany będzie w nim niskoemisyjny wodór, pochodzący z OZE. Wodór z Trzebinii dostarczany jest przede wszystkim do mobilnej stacji tankowania w Krakowie, z której korzystają autobusy wodorowe komunikacji miejskiej. Wydajność hub-u wodorowego w Trzebinii to ok. 45 kilogramów wodoru jakości automotive na godzinę. Na przełomie stycznia i lutego 2024 roku pierwszy zielony wodór jakości automotive zostanie wyprodukowany w kolejnym hubie zlokalizowanym we Włocławku. Zaś na przełomie 2026 i 2027 roku uruchomiony zostanie hub w Płocku. Wytwarzany w nim zielony wodór będzie wykorzystywany w przemyśle i transporcie.

Wodór może być wykorzystywany także w transporcie kolejowym. Dlatego ORLEN oraz LOTOS Kolej planują przeprowadzić wodoryzację floty lokomotyw w Zakładzie Produkcyjnym w Płocku oraz w innych lokalizacjach. W dłuższym okresie koncern chce poszerzać rynek sprzedaży wodoru, a także sukcesywnie zwiększać sieć stacji tankowania paliwem wodorowym pojazdów kolejowych. Największy potencjał ma w tym przypadku część kluczowych niezelektryfikowanych obszarów kolejowych w Wielkopolsce, na Podlasiu i na Pomorzu.

We wrześniu 2023 roku ORLEN zakupił od spółki PESA Bydgoszcz nowoczesną lokomotywę, która jest pierwszym w Polsce pojazdem szynowym, wykorzystującym napęd wodorowy. Pojemność zbiorników lokomotywy jest ponad pięciokrotnie większa niż w autobusach z napędem wodorowym i wynosi 175 kg, dzięki czemu może ona pracować całą dobę. W skład systemu trakcyjnego lokomotywy wchodzi dwa ogniwa paliwowe o mocy 85 kW każde, bateria oraz cztery silniki trakcyjne. Zaraz po zakupie ruszyły jej testy. Pierwszy przejazd lokomotywy wodorowej odbył się na trasie Gdynia – Hel.

Grupa ORLEN jest liderem Mazowieckiej Doliny Wodorowej oraz członkiem Dolnośląskiej Doliny Wodorowej. Spółka ORLEN Południe jest członkiem Śląsko-Małopolskiej Doliny Wodorowej. Ponadto, ORLEN utworzył i aktywnie działa w ramach Bursztynowej Doliny Wodorowej na Pomorzu. Doliny wodorowe opierają się na budowaniu regionalnych łańcuchów wartości wodoru: od produkcji, przez magazynowanie i dystrybucję, aż po różne zastosowania końcowe np. w przemyśle. Grupa ORLEN zakłada realizację projektów w zakresie całego łańcucha wartości, a doliny wodorowe tworzą sprzyjające warunki do realizacji tych planów.

70 mld zł

zakładany budżet na lata 2023-2030 na projekty związane z wydobyciem i obrotem gazem

ponad 40

mln ton ropy rocznie – łączne moce przerobowe wszystkich rafinerii Grupy ORLEN

ok. 1 mld zł

o tyle w wyniku realizacji inwestycji w Olefiny III wzrośnie zysk operacyjny (EBITDA) koncernu

4 GW

niskoemisyjnej energetyki gazowej

9 GW

zeroemisyjnych odnawialnych źródeł energii

300 MW

zeroemisyjnej energetyki jądrowej z SMR

to dzięki tym założeniom ORLEN planuje zmniejszyć intensywność emisji w segmencie energetyki o 40% do 2030 roku

3,5 tys.

stacji paliw do końca dekady

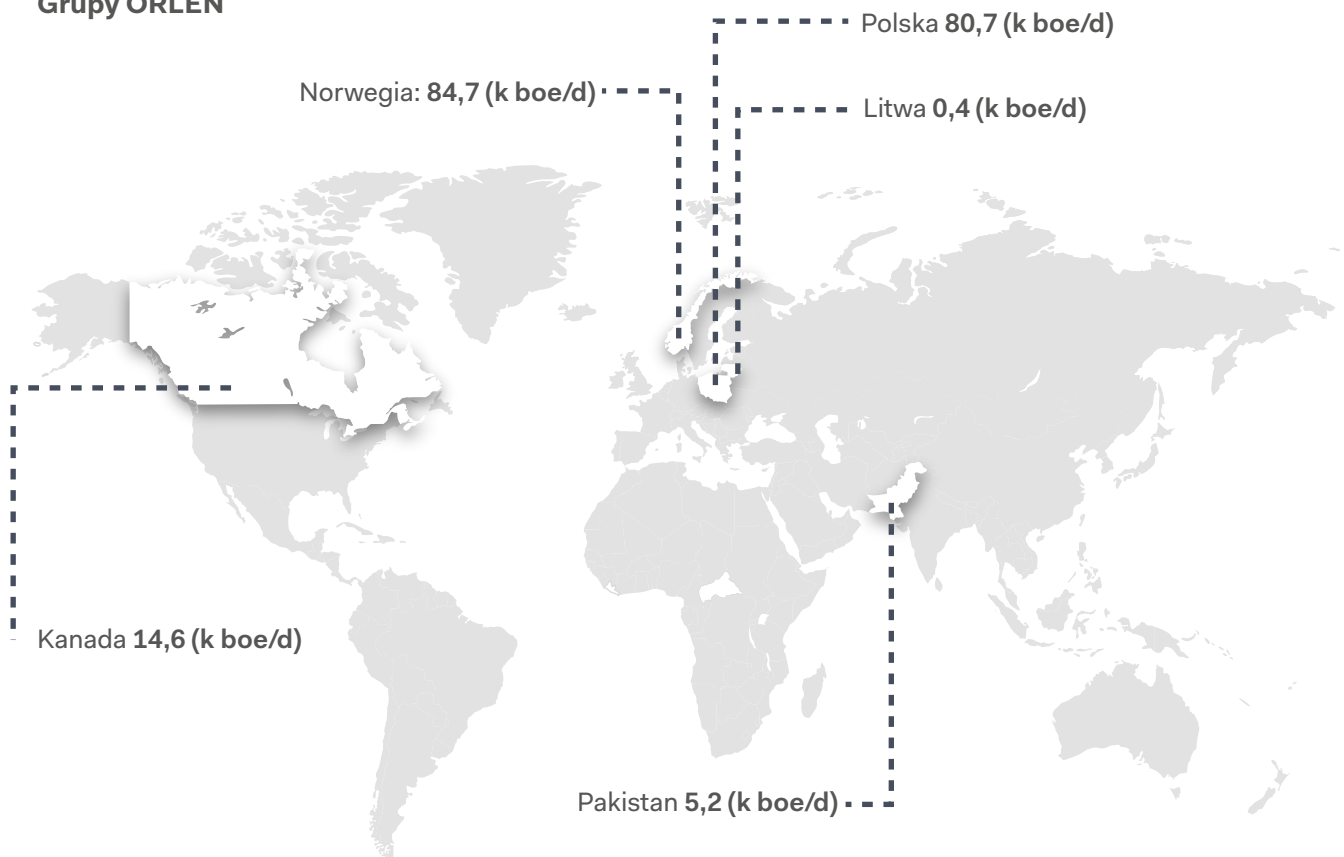
04 Optymalizacja i rozwój dotychczasowych segmentów

Wydobycie

Synergie wynikające z połączenia ORLENU z PGNiG i LOTOSEM wzmocniły kompetencje Grupy ORLEN w obszarze wydobywania. Koncern uzyskał dostęp do zróżnicowanych źródeł ropy i gazu. Jako jeden duży, silny, multienergetyczny podmiot Grupa ORLEN ma jeszcze mocniejszą pozycję na międzynarodowym rynku, co pozwala na znaczące wzmocnienie głosu ORLENU w rozmowach z liczącymi się w branży partnerami, a przede wszystkim – rozwijanie współpracy z nimi na korzystnych warunkach.

Strategia Grupy ORLEN zakłada, że do końca dekady na inwestycje w dalszy dynamiczny rozwój przeznaczone zostanie 320 mld zł, z czego 70 mld zł już w tej chwili trafia na projekty związane z wydobywaniem gazu. Ważnym i stabilnym filarem zrównoważonego portfela zaopatrzenia w gaz ziemny jest własne wydobywanie. Posiadanie własnych zasobów gazu ziemnego jest gwarantem pewnych i atrakcyjnych cenowo dostaw tego surowca do klientów. Dlatego spółki z Grupy ORLEN prowadzą obecnie poszukiwania i wydobywanie węglowodorów, w tym gazu ziemnego, w Polsce, Norwegii, Kanadzie, Pakistanie oraz na Litwie.

Średnia produkcja węglowodorów realizowana w roku 2022 przez spółki wchodzące w skład Grupy ORLEN

Grupa ORLEN tylko w 2022 r. wyprodukowała ze złóż zagranicznych i krajowych 7,7 mld m sześć. gazu. To oznacza, że już prawie połowa gazu ziemnego, który zużywany jest w Polsce, czyli 17 mld m sześć. pochodzi z własnego wydobycia koncernu. Produkcja krajowych zasobów gazu ziemnego ORLENU wyniosła w 2022 roku ok. 3,43 mld m sześć., co oznacza, że pokryła ponad 1/5 zapotrzebowania na gaz ziemny w Polsce, potwierdzając tym samym swoje znaczenie w łańcuchu dostaw tego surowca do odbiorców w naszym kraju.

Zgodnie z planami strategicznymi ORLENU do 2030 roku wydobycie własne koncernu wzrośnie do 12 mld m sześć. gazu ziemnego rocznie, z czego połowa będzie pochodzić z Norwegii. Zabezpieczenie dostaw, poprzez wzrost wydobycia w Polsce i w Norwegii, jest dla koncernu niezwykle istotne w obliczu odejścia od dostaw surowca z Rosji. Rok 2023 jest pierwszym pełnym rokiem bez rosyjskiego gazu. Wydobycie gazu ziemnego z krajowych i zagranicznych złóż, obok dostaw gazu przez Baltic Pipe oraz Terminal LNG w Świnoujściu, to dodatkowa gwarancja bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego do odbiorców w Polsce. Dodatkową korzyścią prowadzonej działalności poszukiwawczo – wydobywczej w kraju jest także jej wpływ na poprawę kondycji finansowej samorządów, na terenie których znajdują się zasoby węglowodorów.

Na terenie naszego kraju Grupa ORLEN, po połączeniu z dawną Grupą LOTOS oraz PGNiG, prowadzi prace poszukiwawczo-rozpoznawcze łącznie na obszarze 53 koncesji (dla sześciu zostały wydane decyzje inwestycyjne, stanowiące podstawę do rozpoczęcia fazy wydobywania), co stanowiło 80% wszystkich koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego, wydanych w Polsce, według stanu na koniec 2022 roku. Połączony koncern posiada łącznie 185 koncesji na wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż, co stanowiło ponad 98% wszystkich wydanych koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złóż w Polsce według stanu na koniec 2022 roku. Z kolei w 2016 roku w Polsce ORLEN Upstream wraz ze spółką zależną FX Energy, prowadziła prace samodzielnie lub z partnerem (PGNiG) na obszarze 31 koncesji.

Bardzo dobre perspektywy wzrostu wydobywania są w Norwegii, gdzie do niedawna działały dwie polskie spółki wydobywcze: PGNiG Upstream Norway (PUN) oraz LOTOS Exploration&Production Norge. W maju 2023 roku ORLEN połączył ich działalność. Dzięki temu powstał silny gracz, który może skutecznie realizować kolejne inwestycje. W ramach ostatniej akwizycji ORLEN nabył wszystkie aktywa KUFPEC Norway, spółki zależnej koncernu wydobywczego KUFPEC z Kuwejtu. Dzięki transakcji nabycia tych aktywów, wydobywanie gazu ziemnego ORLENU na Norweskim Szelfie Kontynentalnym wzrośnie o 1/3 w porównaniu z 2023 rokiem i przekroczy 4 mld m sześć. rocznie.

Po zakończeniu przejęcia KUFPEC, Grupa ORLEN będzie posiadała 94 koncesje na Norweskim Szelfie Kontynentalnym, co daje pod tym względem 5. miejsce wśród firm działających na tym obszarze. Biorąc pod uwagę zasoby wydobywalne, które wyniosą ok. 400 mln boe, PUN będzie plasował się na 9. miejscu, z czego ok. 60 mld m sześć., to zasoby gazu ziemnego. Biorąc pod uwagę produkcję gazu ziemnego, która wynosi ponad 4 mld m sześć. rocznie, spółka znajdzie się na 7. pozycji firm wydobywczych na Szelfie.

ORLEN, poprzez swój Oddział Operatorski, prowadzi również prace poszukiwawcze w Pakistanie w ramach umowy na poszukiwanie i eksploatację węglowodorów na obszarze koncesji Kirthar. Koncern posiada w tym kraju dwie koncesje, na obszarze których eksploatuje złoża błękitnego paliwa. Ich zasoby są szacowane na niespełna 40 mln boe. W ub.r. tamtejsze wydobywanie wynosiło 0,3 mld m sześć.

Rafineria

Wojna na Ukrainie wywołała prawdziwe tąpnięcie w sektorze paliwowym. Konieczna była zmiana kierunku dostaw ropy i gotowych paliw. Szczególnie dotkliwie odczuli to kraje europejskie, gdyż ich rafinerie nie były w stanie zaspokoić całości zapotrzebowania po rezygnacji z importu paliwa z Rosji. Doświadczenia ostatnich lat potwierdziły konieczność dalszych inwestycji w infrastrukturę paliwową w Polsce oraz racjonalność decyzji o dywersyfikacji źródeł zaopatrzenia. Do 2030 roku Grupa ORLEN przeznaczy na segment rafineryjny (w tym biopaliwa) około 60 mld zł. Do końca tej dekady pozostanie on ważnym obszarem działalności koncernu z mocami przerobowymi ponad 40 mln ton ropy pochodzącej z kierunków alternatywnych wobec rosyjskiego rocznie.

- **Visbreaking Płock**

Fundamentem dalszego rozwoju obszaru rafineryjnego będzie z jednej strony pogłębienie przerobu ropy, z drugiej zaś zwiększenie efektywności całego segmentu paliwowo-energetycznego w Grupie ORLEN. W 2020 roku spółka rozpoczęła budowę kluczowej dla rafinerii w Płocku instalacji visbreakingu. Proces visbreakingu to technologia sprawdzona i stosowana już przez ORLEN w rafineriach w Czechach i na Litwie. Instalacje cechują najniższe nakłady inwestycyjne (CAPEX) spośród wszystkich dostępnych technologii zagospodarowania tzw. pozostałości próżniowej.

W instalacji visbreakingu pozostałość próżniowa, która dotąd wykorzystywana była do produkcji ciężkich olejów opałowych czy asfaltu, będzie przetwarzana na produkty wysokomarżowe – benzynę i olej napędowy. Oznacza to, że rafineria będzie mogła prowadzić jeszcze bardziej pogłębiony przerób ropy naftowej, a tym samym uzyskiwać większe o kilka punktów procentowych ilości paliw z baryłki, niż dotychczas.

- **HBO w Gdańsku oraz terminal przeładunkowy na Martwej Wiśle**

Na Pomorzu Grupa ORLEN przeznacza 2 mld złotych na inwestycje, które zwiększą opłacalność przerobu ropy naftowej w gdańskiej rafinerii, a także wzmocnią bezpieczeństwo dostaw produktów. Inwestując we własną infrastrukturę, koncern zwiększa niezależność od partnerów zewnętrznych, a tym samym generuje znaczące oszczędności w obszarze logistyki. Co ważne, wykorzystuje przy tym potencjał lokalnych firm, które na zlecenie koncernu będą pracowały przy tym projekcie.

Jedną z inwestycji, która powstaje na nabrzeżu rafinerii w Gdańsku, jest terminal do obsługi jednostek morskich, który umożliwi przeładunek ponad miliona ton produktów, w tym olejów bazowych, paliw żeglugowych czy biododatków do paliw. Docelowe moce przeładunkowe morskiego terminala, zlokalizowanego na Martwej Wiśle, mogą wynieść w kolejnych latach nawet do 2 milionów ton produktów rocznie. Terminal odciąży funkcjonującą na terenie

zakładu boczną koleją, za pośrednictwem której obecnie odbywa się transport produktów między rafinerią, a zewnętrznymi punktami przeładunkowymi. Terminal będzie pełnił kluczową rolę także w ekspedycji olejów bazowych, pochodzących z innego, jeszcze większego projektu, z harmonogramem którego jest ściśle powiązany – powstającego w Gdańsku Hydrokrykingowego Bloku Olejowego (HBO), którego budowa rozpoczęła się pod koniec 2021 roku. Zgodnie z założeniami instalacja zostanie uruchomiona na przełomie 2025 i 2026 roku.

Instalacja HBO w gdańskiej rafinerii umożliwi produkcję wysokiej jakości olejów. Wprowadzenie na polski rynek oraz rynki zagraniczne najnowocześniejszych olejów, które są zupełnie nową kategorią produktów, spowoduje znaczący wzrost konkurencyjności koncernu. Instalacja ma produkować rocznie ponad 400 tys. ton tych olejów oraz kilkadziesiąt tysięcy ton półproduktów paliwowych. Zarówno projekt instalacji HBO, jak również projekt budowy morskiego terminala przeładunkowego, przygotowali specjaliści z dawnej Grupy LOTOS. Dzięki bardzo dobrej współpracy zespołów obydwu łączących się firm, projekty zostały płynnie przejęte i są obecnie kontynuowane przez multienergetyczny ORLEN.

- **Budowa instalacji Hydrokrykingu (ORLEN Lietuva)**

Budowa instalacji pogłębionego przerobu ropy w rafinerii w Możejkach to największy w historii Grupy ORLEN projekt inwestycyjny prowadzony na Litwie. Przedsięwzięcie ma zostać zrealizowane do końca 2024 roku i umożliwić wzrost EBITDA nawet o ok. 68 mln euro rocznie. Wszystko to dzięki zwiększeniu uzysku produktów wysokomargowych o nawet 12 punktów procentowych (z obecnych niecałych 72 proc. do poziomu 84 proc.).

Dzisiaj, aby wyprodukować oczekiwany wolumen paliw, ORLEN Lietuva musi przerobić do 10 mln ton surowca rocznie. Po uruchomieniu instalacji hydrokrykingu uzyskanie podobnego wolumenu paliw będzie możliwe przy przerobie już na poziomie 8 mln ton ropy rocznie. Instalacja znacząco poprawi rentowność i marże uzyskiwane w rafinerii w Możejkach, a tym samym uniezależni spółkę od zmiennego otoczenia makroekonomicznego. Dzięki temu możliwy będzie dalszy rozwój firmy w kierunku nowych produktów.

Petrochemia

Czynnikiem wspierającym popyt na produkty przerobu ropy naftowej i tym samym budującym marżę rafineryjne jest branża petrochemiczna – ze względu na rosnące zastosowania nowoczesnych tworzyw sztucznych w światowej gospodarce. Europa Środkowo-Wschodnia jest jednym z najszybciej rosnących rynków pod względem popytu na produkty petrochemiczne, ale też najbardziej wymagającym i konkurencyjnym. Przemysł ten współkształtuje krajobraz gospodarczy oraz jest źródłem znaczących korzyści ekonomicznych. Jego nieustanne inwestycje przynoszą zyski nie tylko w postaci nowoczesnych technologii i rozwiązań, ale również w zakresie zatrudnienia oraz generowania stabilnych dochodów.

Grupa ORLEN to obecnie wiodący producent petrochemii w Europie Środkowej, dzięki rozwojowi portfolio produktowego, wejściu w nowe obszary oraz rozbudowie i zwiększeniu efektywności instalacji. Koncern wzmacnia także pozycję w perspektywnym obszarze polimerów, wydłużając łańcuch wartości i wchodząc w obszar compoundingu i koncentratów.

Ostatnie lata to integracja aktywów w Polsce, Czechach i na Litwie w ramach całej grupy. Dodatkowo zaplanowano maksymalizację uzysków z krakingu (przekształcanie produktów przerobu ropy - węglowodorów nasyconych - w olefiny), poprzez m.in. inwestycje w instalacje przerobu:

- 2019 – Płock – instalacja metatezy do produkcji propylenu (zwiększenie produkcji o 100 tys. ton rocznie),
- 2020 – Możejki – instalacja PPF do produkcji propylenu (o mocy produkcyjnej 80 tys. ton rocznie),
- 2020 – Litvínov – instalacja polietylenu 3 (PE3), która umożliwiła też głębszą integrację produkcji petrochemicznej i rafineryjnej w Grupie Unipetrol (ok. 355 tys. ton rocznie),
- 2021 – Trzebinia – instalacja glikolu (o mocy produkcyjnej 30 tys. ton rocznie)
- 2023 – Włocławek – rozbudowa instalacji nawozów (zwiększenie mocy produkcyjnych o 50 procent)
- w toku – Płock – budowa kompleksu Olefin III i pochodnych (zwiększenie uzysku etylenu o 740 tys. ton rocznie oraz propylenu o 300 tys. ton rocznie, a także wydłużenie łańcucha wartości produktów petrochemicznych).

ORLEN sprzedaje chemikalia bazowe, tworzywa oraz nawozy. W sumie jest to około 40 produktów petrochemicznych do ponad 60 krajów. Koncern jest największym producentem propylenu w Polsce i jest tym samym kluczowym graczem na rynku europejskim. Pod względem produkcji nawozów azotowych zajmuje 2. miejsce w kraju oraz 10. w Europie. Jest jedynym producentem suspensyjnego PCW (Polanvil) w Polsce oraz 8. w Europie (polimer ten wykorzystywany jest m.in. do produkcji profili budowlanych, rur wodociągowych i kanalizacyjnych, izolacji i osłon przewodów oraz kabli elektrycznych, a także do produkcji drobnego sprzętu medycznego).

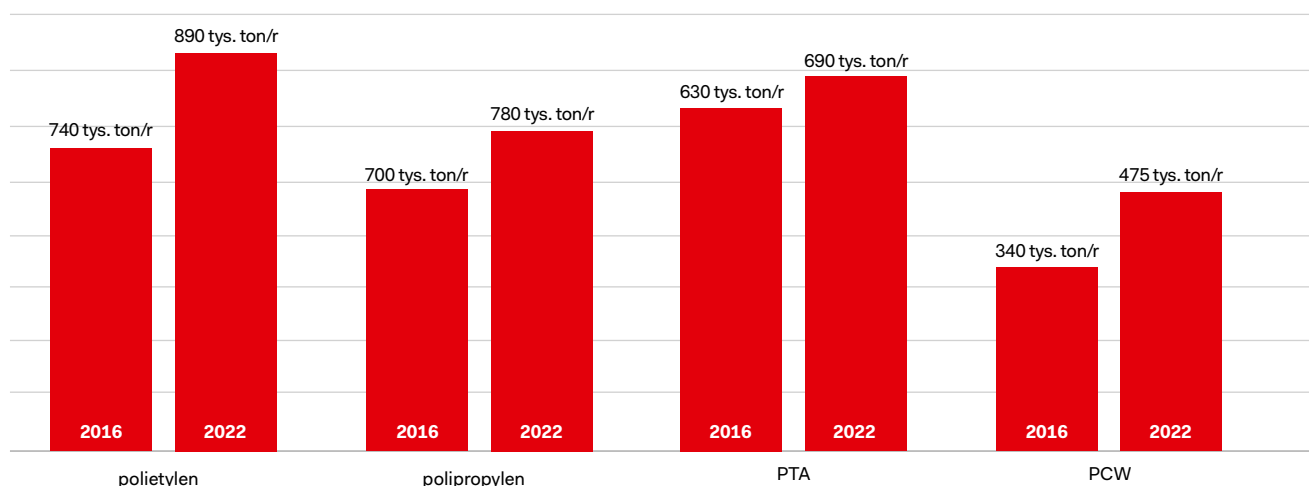
W pełni zintegrowane instalacje produkcyjne paraksyleny i PTA (oczyszczony kwas tereftalowy służy do produkcji m.in. opakowań z PET) tokolejna przewaga Grupy ORLEN w Europie. Koncern jest także największym w Polsce producentem wodorotlenku sodu, sprzedawanego przede wszystkim w postaci roztworu ługu sodowego oraz granulowanej sody kaustycznej. Wodorotlenek sodu jest jednym z podstawowych surowców chemicznych, wykorzystywanym niemalże we wszystkich gałęziach przemysłu w różnego rodzaju syntezach organicznych i nieorganicznych, jako surowiec pomocniczy, m.in. w przemyśle celulozowo-papierniczym, włókienniczym i wiskozowym, a także przy przeróbce ropy naftowej, czy uzdatniania wody dla celów przemysłowych.

Grupa ORLEN inwestuje również w proekologiczne projekty, które umożliwiają zagospodarowanie odpadów z tworzyw sztucznych. Podpisana przez ORLEN Unipetrol umowa na zakup włosko-czeskiej firmy REMAQ, lidera w obszarze recyklingu w Europie Centralnej, jest jednym z elementów realizacji strategicznych planów koncernu. Transakcja ta pozwoli Grupie ORLEN osiągnąć już blisko 10 proc. mocy w recyklingu, w ramach strategicznego celu przyjętego do 2030 roku. Z odpadów z tworzyw sztucznych zostaną wytworzone nowe produkty petrochemiczne, które mogą mieć zastosowanie w branży budowlanej, motoryzacyjnej czy opakowaniowej.

Projekt Olefiny III to największa od dwóch dekad inwestycja tego typu w Europie. Rozmiar przedsięwzięcia sprawia, że znalazło się ono wśród kluczowych planów rozwojowych Grupy ORLEN. To odpowiedź na zwiększające się sukcesywnie zapotrzebowanie na produkty petrochemiczne. Inwestycja przyczyni się do wzrostu zysku operacyjnego (EBITDA) ORLENU o ok. 1 mld zł rocznie, a jednocześnie wpłynie na obniżenie emisji dwutlenku węgla na tonę produktu – docelowo aż o 30 proc. Zwiększone zyski i korzyści dla środowiska to tylko część nadchodzącej zmiany. Po ukończeniu prac na terenie kompleksu Olefiny III – planowanym na 2027 rok – ORLEN może zostać wiodącym graczem na rynku regionalnym, kontrolującym ok. 40% mocy produkcyjnych olefin w regionie.

Budowa Olefiny III jest ściśle powiązana z zachodzącymi w przemyśle zmianami i stopniowym odchodzeniem od wytwarzania produktów naftowych na potrzeby transportu. W ramach projektu modernizację przechodzą także już istniejące w sąsiedztwie obiekty, a poddawana głębokim zmianom infrastruktura będzie w przyszłości wykorzystywana również na potrzeby kolejnych inicjatyw rozwojowych. Wszystko to w ramach strategicznej transformacji aktywów rafineryjno-petrochemicznych ORLENU, która pozwoli osiągnąć jeszcze efektywniejszą synergię, związaną z przejęciami w ramach Grupy.

Łączne moce produkcyjne zakładów Grupy ORLEN w latach 2016 i 2022

Energetyka

Rozwój energetyki, poprzez inwestycje w nisko i zeroemisyjne źródła wytwarzania, to jeden z filarów strategii Grupy ORLEN. Poprawia parametry środowiskowe procesów prowadzonych w spółkach Grupy Kapitałowej i realizację Narodowego Celu Emisyjnego, a przede wszystkim znacząco wzmacnia bezpieczeństwo energetyczne kraju. Zakłady energetyczne, należące do spółki, w coraz większym zakresie przekazują prąd również do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego.

Po pierwsze, realizowana od 2016 roku strategia koncernu zawierała m.in. cel „Poprawa efektywności obszaru downstream, w tym modernizację dotychczasowych źródeł wytwórczych oraz inwestycje w nowe bloki gazowo-parowe. To przede wszystkim kontynuacja rozpoczętej w 2015 roku budowy dwóch największych gazowych elektrociepłowni w Polsce - we Włocławku (463 MWe – obecnie to już 474 MWe) i Płocku (596 MWe – obecnie 608 MWe). Po drugie, po aktualizacji strategii w 2023 roku, ORLEN konsekwentnie ewoluuje w kierunku bardziej zrównoważonego koncernu multienergetycznego. Za cel przyjęto doskonalenie się w obszarze niskoemisyjnej energetyki konwencjonalnej. Budowa energetyki gazowo-parowej przyspieszyła. Rozpoczęto m.in. budowę CCGT w Ostrołęce (745 MW) i w Grudziądzu (563 MW). Na rozwój energetyki konwencjonalnej do 2030 roku zaplanowane jest 65 mld zł, a celem strategicznym jest osiągnięcie mocy 4 GW energii w blokach CCGT.

2,9
GWe

Grupa ORLEN jest znaczącym producentem energii elektrycznej i ciepłej, wykorzystywanej w dużej części na własne potrzeby produkcyjne, a także jednym z głównych dystrybutorów energii elektrycznej w Polsce. Udział w krajowym rynku energii wzrósł szczególnie od kwietnia 2020 roku, gdy do koncernu dołączyła Grupa Energa. W 2023 roku, dzięki akwizycji LOTOSU oraz PGNiG, moc elektryczna w źródłach gazowych zwiększyła się do poziomu 1690 MWe. Łączna zainstalowana obecnie moc elektryczna w Grupie ORLEN to 2,9 GWe, a ciepła – 4,3 GWt, w tym 1,1 GW w źródłach gazowych. Nadwyżki energii elektrycznej z nowych aktywów CCGT są sprzedawane na hurtowym rynku energii, jak i do odbiorców końcowych, czyli mieszkańców miast, przy których są ulokowane.

Zakład Elektrociepłowni ORLEN w Płocku jest największą pod względem mocy zainstalowanej elektrociepłownią przemysłową w Polsce i jedną z największych w Europie, wytwarzającą ciepło i energię elektryczną w procesie tzw. wysokosprawnej kogeneracji. Od roku 2018 dostarcza również energię i ciepło wytwarzane w CCGT. Najnowsze bloki gazowo-parowe projektowane są z myślą o przyszłym przejściu z gazu ziemnego na wodór. Wybrane instalacje spalają również biomasę lub biogaz (np. w spółce Energa Kogeneracja czy też ORLEN Południe w Trzebini). Z elektrociepłowni poza granicami Polski w Grupie ORLEN 100% energii ze źródeł gazowych produkuje tylko czeska elektrociepłownia w Spolanie – od 2020 roku.

Lokalizacje wybranych aktywów energetycznych Grupy ORLEN

AKTYWA GRUPY ENERGA

- Elektrownia szczytowo-pompowa
- Elektrociepłownia
- Elektrownia systemowa
- Ciepłownia
- Duża elektrownia wodna

- Biomasa
- Węgiel
- Dystrybucja energii elektrycznej
- Sprzedaż energii elektrycznej

AKTYWA POZOSTAŁYCH SPÓLEK

- Elektrociepłownia
- CCGT

1,7
GWe

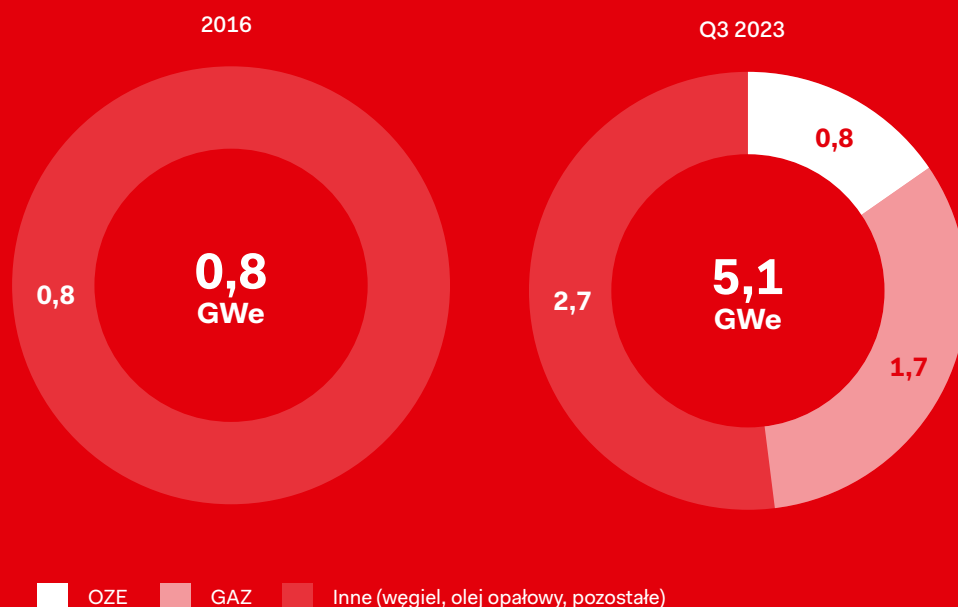
Efekty inwestowania w energię i ciepło z gazu pojawiły się już w roku 2016. W ramach testów rozruchowych, pierwsze waty zostały włączone do systemu lokalnego we Włocławku. Od 2017 roku energia z gazu ruszyła we Włocławku „pełną parą”, z zainstalowaną mocą 0,5 GWe. Rok później uruchomiono blok w Płocku o mocy 0,6 GWe. W 2019 roku swój blok gazowo-parowy otworzyła elektrociepłownia w Trzebinii (ORLEN Południe) z mocą 24 MWe, zwiększoną po 2 latach o połowę – do 36 MWe. Podsumowując, zainstalowana moc elektryczna w źródłach gazowych GK ORLEN konsekwentnie rośnie, począwszy od włocławskiego 0,5 GWe w 2017 roku, wzrastając rok później do 1,1 GWe z Płockiem i Trzebinią, a rok 2023, to już 1,7 GWe razem z włączeniem do grupy zasobów spółek PGNiG w Przemysłu i Warszawie. To trzykrotny wzrost wolumenu energii niskoemisyjnej w ciągu 6 lat.

W 2016 roku Grupa ORLEN posiadała 9 elektrociepłowni w 3 krajach: po cztery w Polsce i w Czechach oraz jedną na Litwie. Surowcem były głównie miał węglowy, węgiel brunatny i olej opałowy, trzy instalacje posiłkowały się gazem ziemnym, a czeskie Kolin i Pardubice używały głównie gazu. Od tego czasu w czterech elektrociepłowniach poprawił się bilans emisyjności przez:

- całkowite lub częściowe przejście na bloki CCGT (Płock, Włocławek i czeska Spolana),
- zmianę lub uzupełnienie paliwa o mniej emisyjne (Trzebinia, litewskie Możejki).

Kolejną zmienną było włączenie ograniczających emisje aktywów grup ENERGA (Elbląg, Żychlin – oprócz węgla biomasa) oraz PGNiG TERMIKA. Niemniej, na 22 jednostki włączone w latach 2020-2023, większość jest wysokoemisyjnych, ale i to jest sukcesywnie zmieniane, a w budowie są już nowe bloki CCGT w Ostrołęce i w Grudziądzu. Co ważne, do 2035 roku Grupa planuje zakończyć produkcję energii elektrycznej i ciepła w aktywach węglowych, w dużej mierze zastępując je mniej emisyjnymi i nowoczesnymi technologiami.

Moce wytwórcze

Detal

W latach 2016-2023 nastąpił dynamiczny rozwój działalności Grupy ORLEN w segmencie detalicznym. Dowodem na to jest widoczny wzrost ilości sprzedawanych paliw, łącznej wartości sprzedaży detalicznej uwzględniającej działalność pozapaliwową oraz nakładów inwestycyjnych w segmencie detalicznym. W porównaniu z 2016 rokiem, wolumen sprzedaży benzyny, LPG, oleju napędowego i lekkiego oleju opałowego wzrósł o ponad 14%. O niemal 120% zwiększyła się łączna wartość sprzedaży w segmencie detalicznym, uwzględniająca nie tylko paliwa, ale też towary i usługi pozapaliwowe. Największa zmiana nastąpiła jednak w nakładach inwestycyjnych, które w porównaniu z 2016 rokiem wzrosły o blisko 200%.

Sprzedaż grupy ORLEN w segmencie detalicznym (porównanie lat 2016 oraz 2022)

	2016	2022	
Wolumen sprzedaży paliw (Benzyna, LPG, Olej napędowy i lekki olej opałowy)	8 187 tys. ton	9 347 tys. ton	+14,1 %
Łączna wartość sprzedaży (Wraz z towarami i usługami pozapaliwowymi)	29 841 mln PLN	65 329 mln PLN	+118,9 %
Nakłady inwestycyjne (CAPEX)	479 mln PLN	1409 mln PLN	+194,1 %

Grupa ORLEN jest niekwestionowanym liderem sprzedaży detalicznej paliw w Europie Centralnej. W styczniu 2024 roku koncern posiadał 3439 stacji paliw - to o 713 obiektów więcej, niż w 2016 roku. Ostatnie 8 lat przynosiło systematyczny wzrost liczby stacji paliw należących do Grupy ORLEN (nie tylko w Polsce, ale też za granicą).

Rozwój sieci stacji paliw ORLEN w latach 2016 - 2024

	2016	I 2024	
RAZEM	2726	3439	+26%
Polska	1766	1931	+9%
Niemcy	572	607	+6%
Czechy	363	436	+20%
Litwa	25	30	+20%
Słowacja	0	90	
Węgry	0	78	
Austria	0	267*	

* proces akwizycji austriackiej sieci stacji Turmöl został sfinalizowany na początku 2024 roku

● Sprzedaż detaliczna w Polsce

W Polsce, na początku 2024 roku, Grupa ORLEN posiadała 1 931 stacji paliw. W porównaniu z 2016 rokiem liczba ta zwiększyła się o 165. Ważny pod tym kątem był rok 2022, w którym zakończono proces połączenia ORLENU z LOTOSEM, w efekcie czego koncern powiększył swoją sieć o 90 stacji, należących do dawnej Grupy LOTOS. To jeden z czynników, który przełożył się na wzrost ilości sprzedawanych paliw. W porównaniu z 2016 rokiem, w 2022 roku na stacjach należących do koncernu w Polsce sprzedano o ponad 20% więcej benzyny, LPG, oleju napędowego oraz lekkiego oleju opałowego.

● Działalność pozapaliwowa

Sprzedaż paliw to tylko jeden z segmentów działalności Grupy ORLEN. Znaczącą część zysków koncernu generują także znajdujące się przy stacjach sklepy z produktami pozapaliwowymi, w tym bogatszą ofertą gastronomiczną, przygotowywaną we współpracy z liczącymi się krajowymi producentami. Już w połowie 2022 roku aż 85% produktów pozapaliwowych dostępnych na stacjach paliw ORLEN w Polsce stanowiły artykuły wyprodukowane w naszym kraju. Tylko od 2018 roku koncern zorganizował pięć kampanii wizerunkowych, promujących świadomy wybór krajowych produktów, co przełożyło się na większe zainteresowanie asortymentem od lokalnych dostawców.

16,8
mln litrów kawy

Produkty takie jak hot-dogi, słodczyce czy kawa ORLEN oferuje w obiektach gastronomicznych o różnym formacie (Stop Cafe, Stop Cafe 2.0, który charakteryzuje się dodatkową ofertą produktów świeżych, przyrządzanych bezpośrednio na stacji paliw oraz Stop Cafe Bistro). Formaty te dostępne są nie tylko na stacjach ORLEN w Polsce, ale również w 5 innych krajach: w Czechach, na Słowacji, w Niemczech, na Litwie i na Węgrzech. Łącznie koncern posiada już prawie 2,2 tys. punktów Stop Cafe. Większość, bo około 80% znajduje się w kraju. Poza Polską najwięcej jest ich w Czechach (342 punktów), na Słowacji (48) i na Litwie (29). 2022 rok przyniósł rekordową sprzedaż hot-dogów na poziomie 58,2 mln sztuk. Był to także rok, w którym klienci kupili 16,8 mln litrów kawy, co oznacza, że można byłoby wypełnić nią 7 basenów olimpijskich.

Rozwój sieci punktów gastronomicznych

	2016	2022	
Stop Cafe	1691	2232	+32 %
w tym stop Cafe 2.0	41	1345	+3182 %
Star Connect (Niemcy)	-	164	
Piknik (Węgry)	-	5	

● Usługi kurierskie i e-commerce

Ważnym momentem w rozwoju działalności pozapaliwowej Grupy ORLEN był rok 2020, gdy koncern stał się większościowym akcjonariuszem spółki RUCH. To pozwoliło rozszerzyć sieć sprzedaży detalicznej, jak również zwiększyć dynamikę procesu rozwoju nowych linii biznesowych takich jak usługi kurierskie. Wykorzystano przy tym potencjał pracowników sieci RUCH. Od początku celem było wykorzystanie szansy, jaką dają rynkowe trendy związane ze zmianami zachodzącymi w nowoczesnym handlu i ewoluującymi wraz z nimi potrzebami klientów.

W lipcu 2022 roku Grupa ORLEN postanowiła rozwinąć wspomnianą sieć sprzedaży detalicznej, uruchamiając nowy format ORLEN w Ruchu. Zamiast tradycyjnych kiosków z okienkiem, zaczęto budować klimatyzowane, dużo większe punkty sprzedaży, które umożliwiają klientom wejście do środka i lepsze zapoznanie się z oferowanymi produktami. Wprowadzenie nowego formatu ORLEN w Ruchu umożliwiło też wprowadzenie do sprzedaży kawy fair-trade znanej z obiektów Stop Cafe.

Uzupełnieniem oferty produktowej Grupy ORLEN są liczne usługi. Jedną z nich to ORLEN Paczka (wcześniej Paczka w RUCHU), która umożliwia odbieranie i nadawanie przesyłek, co stanowi duże udogodnienie dla osób prywatnych i firm, kupujących i sprzedających w Internecie.

Odbierać i nadawać paczki można:

- na stacjach paliw ORLEN (1,1 tys.),
- w automatach paczkowych (4 tys.),
- w kioskach i sklepikach RUCH (0,7 tys.),
- w punktach partnerskich (5 tys.).

Obecnie w całej Polsce działa ponad 10 000 punktów odbioru i nadań przesyłek, z czego 4 000 stanowią automaty paczkowe (4-tysięczny automat uruchomiono pod koniec listopada 2023 roku w Lublinie). Koncern rozwija tę sieć od połowy 2021 roku. We wrześniu 2021 roku działało 200 takich urządzeń, a w listopadzie 2022 roku już ponad 1,5 tysiąca. Przez ostatni rok ten wzrost jeszcze przyspieszył. W okresie od grudnia 2022 roku do listopada 2023 roku liczba automatów Orłenu wzrosła dwukrotnie, dzięki czemu firma wyprzedziła pod tym względem platformę Allegro.

Liczba automatów paczkowych ORLEN

IX 2021	200
XI 2022	1500
XII 2022	1847
III 2023	2386
VI 2023	3025
IX 2023	3535
XI 2023	4000

ORLEN Paczka w ramach usług logistycznych rozwija także sieć centrów logistycznych na terenie całego kraju. Aktualnie ORLEN Paczka dysponuje 19 centrami i planuje uruchomienie kolejnych. Firma zwiększa również liczbę kurierów oraz rozbudowuje trasy logistyczne, aby nadal gwarantować klientom dostawę ze sklepów internetowych w jeden dzień. Usługa ORLEN Paczka jest coraz bardziej doceniana przez klientów, co pokazuje opublikowany w październiku 2023 roku raport Gemius E-commerce 2023. Z dokumentu wynika, że ORLEN Paczka jest drugą najczęściej wybieraną opcją dostawy do automatów paczkowych. Co więcej, aż co 4 osoba przyznaje, że ORLEN Paczka zachęca ją do zakupów online.

05 Ekspansja zagraniczna

**Produkty ORLENU
dostępne są w blisko
100 krajach na
6 kontynentach**

Dzięki przeprowadzonej konsolidacji i budowie nowoczesnego koncernu multienergetycznego Grupa ORLEN zintensyfikowała swoją międzynarodową ekspansję, pozyskując dla swoich produktów nowe rynki zbytu oraz kolejnych partnerów biznesowych. ORLEN, wraz ze spółkami tworzącymi grupę kapitałową, prowadzi obecnie działalność na 10 rynkach macierzystych – w Polsce, Czechach, Niemczech, Austrii, na Litwie, Słowacji, Węgrzech, w Kanadzie, Norwegii i w Pakistanie. Grupa posiada ponadto jednostki zlokalizowane na terenie Malty, Szwecji, Węgier, Cypru, Estonii, Szwajcarii, Wielkiej Brytanii, Zjednoczonych Emiratów Arabskich, Libii, Pakistanu, Holandii, Belgii, Austrii, Francji, Chorwacji, Irlandii, Kolumbii, Tanzanii, Mozambiku, Ukrainy, Łotwy oraz Chin. Szeroka gama produktów rafineryjnych i petrochemicznych Grupy ORLEN dociera do blisko 100 krajów na 6 kontynentach.

Jednym z przykładów międzynarodowej ekspansji ORLENU jest utworzenie w 2020 roku spółki ORLEN China, która odpowiada za bezpośrednią sprzedaż produktów Grupy na perspektywnym chińskim rynku. Pierwszy etap działalności objął sprzedaż olejów silnikowych, które wcześniej dystrybuowane były w Chinach za pośrednictwem zewnętrznych partnerów.

Smary i środki smarne Grupy ORLEN trafiają na wiele rynków w Europie, a także do Azji, Afryki, czy Ameryki, w tym do krajów takich jak: Armenia, Azerbejdżan, Chiny, Cypr, Egipt, Ghana, Gruzja, Indie, Irak, Jordania, Kazachstan, Kostaryka, Liban, Liberia, Tadżykistan, Tajwan, Turcja, Uzbekistan, Wietnam. Asfalty z rafinerii należących do Grupy ORLEN również znajdują zastosowanie w wielu odległych krajach. Z dróg zbudowanych z tych asfaltów korzystają mieszkańcy m.in. Australii, Dominikany, Fidżi, Filipin, Grenady, Gujany, Mauritiusu, Paragwaju, Senegalu, Trynidadu i Tobago, Ugandy. Najodleglejsze zakątki świata, do których dotarły asfalty z Grupy ORLEN, to Nowa Kaledonia, którą w linii prostej dzieli od Polski blisko 16 tys. kilometrów oraz Nowa Zelandia, oddalona o blisko 18 tys. km.

Zagraniczna ekspansja Grupy ORLEN w latach 2016-2023 to jednak nie tylko nowe rynki zbytu na produkty rafineryjne i petrochemiczne czy rozwój segmentu detalicznego na rynkach europejskich, ale również pozyskiwanie uznanych międzynarodowych partnerów w zakresie dywersyfikacji dostaw surowców, a także kontrahentów w projektach inwestycyjnych i technologicznych. Do liczego grona partnerów i kooperantów międzynarodowych ORLENU, należą m.in. Saudi Aramco, GE Renewable Energy, Northland Power, Vestas, Aker BP, Equinor czy Sempra Infrastructure.

Międzynarodowy rozwój Grupy ORLEN to również nowy wymiar innowacji i przyszłościowych technologii. W 2021 roku powstał ORLEN Skylight. To pierwszy w Polsce korporacyjny program akcelacyjny dla startupów technologicznych o międzynarodowym zasięgu. Jest on skierowany do młodych innowacyjnych spółek z całego świata, posiadających gotowe produkty i usługi. Akcelerator działa na rynku ponad dwa lata i w tym czasie zrealizowano aż osiem rund naboru, w ramach których wpłynęło ponad 500 zgłoszeń z Polski i zagranicy, z obszarów sprzedaży detalicznej, logistyki, bezpieczeństwa, petrochemii oraz energetyki. W ramach programu ORLEN Skylight, do tej pory rozpoczęto współpracę z ponad 20 spółkami, w tym siedem wdrożeń pilotażowych zostało zakończonych, sześć jest w trakcie realizacji, a kolejnych siedem w przygotowaniu do wdrożenia.

100
mln Euro

Na początku 2022 roku koncern powołał ORLEN VC, największy korporacyjny fundusz Venture Capital w Polsce, który na przestrzeni 10 lat zainwestuje ok. 100 milionów euro w spółki technologiczne, oferujące przełomowe innowacyjne rozwiązania. Inwestycje ORLEN VC pozwalają koncernowi rozwijać, wspólnie z najlepszymi zespołami z całego świata, nowe perspektywiczne biznesy, które umocnią międzynarodową pozycję Koncernu.

ORLEN VC, w ramach tzw. inwestycji pośrednich, został partnerem Emerald Technology Ventures' Industrial Fund. Fundusz Emerald to niekwestionowany światowy lider w zakresie prowadzenia inwestycji VC w obszarze innowacyjnych przełomowych technologii. Poza ORLEN VC, do grona strategicznych partnerów inwestycyjnych funduszu należy dzisiaj 30 dużych międzynarodowych przedsiębiorstw z sektora chemicznego, petrochemicznego czy energetycznego, w tym m.in. Chevron, ABB, Michelin, SABIC, Suncor Energy.

W ciągu niespełna dwóch lat swojej działalności ORLEN VC zbudował portfel, składający się z sześciu spółek technologicznych z całej Europy oraz dwóch zagranicznych funduszy inwestycyjnych. Tym samym dołączył do zestawienia największych i najbardziej aktywnych funduszy inwestycyjnych w regionie Europy Środkowo-Wschodniej. Zgodnie ze strategią ORLEN2030, ORLEN VC planuje dokonywać rocznie średnio 5-6 inwestycji bezpośrednich, skupiając się na najbardziej perspektywicznych spółkach posiadających innowacyjne i gotowe do komercjalizacji technologie.

Sprzedaż detaliczna za granicą

Na początku stycznia 2024 roku Grupa ORLEN posiadała poza granicami Polski 1 508 stacji paliw. To o 548 więcej, niż pod koniec 2016 roku. Liczba ta zwiększyła się m.in. dzięki stopniowemu wchodzeniu koncernu na kolejne zagraniczne rynki detaliczne. W 2016 roku ORLEN posiadał swoje stacje w trzech krajach poza Polską – w Niemczech, w Czechach oraz na Litwie. Potem doszły także: Słowacja (od 2019 roku) i Węgry (od 2022 roku).

Na początku 2024 roku, po wydanej we wrześniu 2023 roku zgodzie Komisji Europejskiej, Grupa ORLEN weszła na kolejny, szósty rynek zagraniczny – Austrię. Przejmując 267 stacji paliw ORLEN znalazł się w gronie trzech największych sieci paliwowych w tym kraju, posiadając około 10% udziału w tamtejszym rynku detalicznym. Sfinalizowanie tej transakcji pozwoliło w ponad 98% zrealizować strategiczne założenia koncernu do 2030 roku, związane z liczbą posiadanych stacji. Zgodnie z przyjętym planem, do końca dekady ORLEN zamierza rozszerzyć sieć stacji paliw do co najmniej 3,5 tysiąca punktów, z których 45% zlokalizowanych będzie poza Polską (obecny udział zagranicznych stacji paliw wynosi blisko 44% co oznacza wzrost w porównaniu z 2016 rokiem o 8,6 pkt. proc.).

Udział zagranicznych stacji paliw

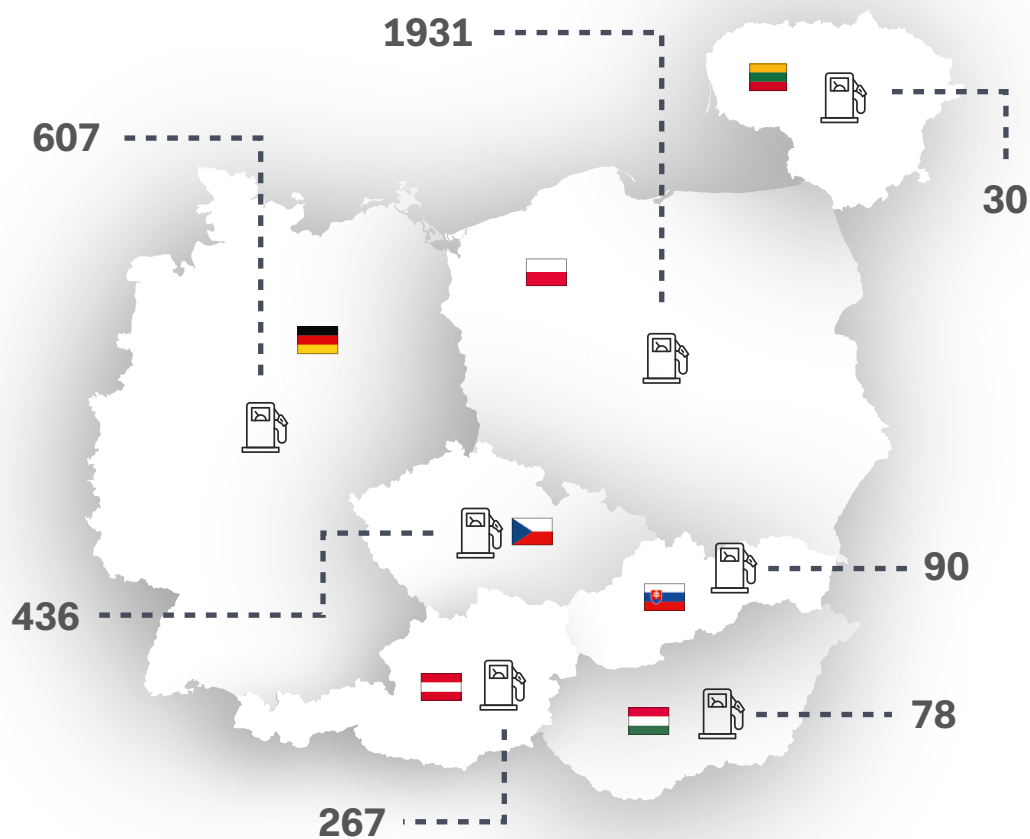
2016	2018	2021	2022	2023	2024
35,2%	36,2%	26,9%	38,0%	39,3%	43,8%

Stacja ORLENU w Coburgu (Niemcy)

Stacje paliw należące do ORLEN (stan na styczeń 2024)

06 ORLEN dla Polski

Grupa ORLEN opiera swoje działania na pięciu fundamentalnych wartościach: odpowiedzialność, rozwój, ludzie, energia i niezawodność. Wartości te dają siłę do rozwoju, a także efektywnego i odważnego realizowania strategii. Misja i credo koncernu brzmi „Napędzamy Przyszłość. Odpowiedzialnie” i należy je rozumieć bezpośrednio. Jesteśmy odpowiedzialni i patrzymy mocno w przyszłość. W wyniku przeprowadzonych fuzji koncern zatrudnia dziś blisko 66 000 pracowników. To oni codziennie wkładają swoją energię, zaangażowane i kompetencje w rozwój multienergetycznego ORLENU. Ludzie są jednym z kluczowych filarów strategii Grupy ORLEN. Spółka od lat koncentruje swoje działania na budowie doświadczonego i kompetentnego zespołu specjalistów, a także rozwoju systemu wsparcia dla kadry menadżerskiej. Dużą wagę przywiązuje do relacji zarówno wewnętrznych, jak i zewnętrznych, które opierają się na zasadach uczciwości, szacunku, dialogu, współpracy i zaangażowania w kształtowanie kultury zgodnej z wartościami grupy. ORLEN zapewnia wszystkim pracownikom godne i przyjazne warunki pracy, budując kompetencje „organizacji uczącej się”, wspierając różnorodność, zarządzając talentami, realizując synergię kapitału ludzkiego, dbając o najwyższe standardy bezpieczeństwa pracy.

Rozwój polityki kadrowej

W 2018 roku spółki z Grupy ORLEN wdrażały inicjatywy wynikające z przyjętej rok wcześniej, zaktualizowanej „Polityki zarządzania potencjałem Pracowników Grupy Kapitałowej ORLEN”. Dokument podkreśla olbrzymie znaczenie pracowników, uznając ich za jedną z najcenniejszych wartości spółki. W dokumencie zawarte zostały priorytety i kluczowe zadania, opracowane na podstawie sprawdzonych praktyk rynkowych, odzwierciedlające wyzwania i trendy dotyczące kapitału ludzkiego.

Polityka HR Grupy ORLEN określa działania związane m.in. z umacnianiem kultury organizacyjnej, zarządzaniem segmentowym, rozwojem pracowników, wynagradzaniem, benefitami i świadczeniami pracowniczymi, zarządzaniem efektywnością. Priorytetowymi działaniami w 2018 roku, w wybranych spółkach Grupy ORLEN, były: adaptacja nowozatrudnionych, współpraca ze związkami zawodowymi w zakresie wdrażania Zakładowych Układów Zbiorowych Pracy, a także partnerstwa w realizacji założeń biznesowych oraz rozwój motywacji pozafinansowej pracowników (program „Pracodawca Przyjazny Rodzinie”).

W 2018 roku zakończono także działania zmierzające do wdrożenia jednolitego standardu opieki medycznej w Grupie ORLEN. Spółka troszczy się o pracowników, oferując bogaty pakiet benefitów, obejmujących zdrowie, komfort, rodzinę i przyszłość. Wspiera w rozwijaniu pasji i utrzymywaniu równowagi między pracą, a życiem prywatnym. Posiada szeroki i różnorodny program projektów skierowanych do pracowników budujących zaangażowanie i wzmacniających więź z firmą, takich jak m.in. ORLEN Pasja, w ramach którego wspiera finansowo pozazawodowe zainteresowania artystyczne, naukowe czy kolekcjonerskie pracowników.

Polityka i praktyki kadrowe w Grupie ORLEN były badane przez niezależne organizacje. Analizie poddano świadczenia podstawowe i dodatkowe, warunki pracy, oferowane szkolenia, rozwój kariery zawodowej oraz zarządzanie kulturą organizacyjną firmy. Efektem oceny było przyznanie spółce szeregu wyróżnień, w tym m.in.: zdobywanych rokrocznie certyfikatów Top Employers Polska, tytułu The World's Most Ethical Company oraz tytułu „Najbardziej pożądanego pracodawcy w opinii specjalistów i menadżerów” w kategoriach Energetyka, Gaz, Paliwa i Chemia w badaniu przeprowadzonym przez firmę rekrutacyjną Antal International.

ORLEN odpowiedzialny społecznie

Grupa ORLEN od 2016 roku znacznie zwiększyła swoje zaangażowanie społeczne. Realizując liczne programy grantowe i stypendialne, wspierając podopiecznych domów dziecka, prowadząc program wolontariatu pracowniczego, spółka realizuje misję społeczną. Ważną częścią tego zadania jest partnerstwo z otoczeniem. ORLEN chce być dobrym sąsiadem dla lokalnych społeczności, dlatego od lat wspiera je m.in. poprzez programy grantowe.

„Moje miejsce na Ziemi” to jedna z największych inicjatyw grupy, realizowana od 2018 roku. Program skierowany jest do lokalnych organizacji, które mają pomysł na pozytywną zmianę w swoim najbliższym otoczeniu. W pięciu edycjach koncern przeznaczył na wsparcie granty o łącznej wartości 11 mln zł. Skorzystało z nich blisko 1,3 tys. organizacji, które dzięki przekazanym środkom zrealizowały dla swojej lokalnej społeczności festiwale, projekcje filmowe, aktywności sportowe, edukacyjne czy ekologiczne.

Kolejny, ważny program realizowany przez koncern, to „ORLEN dla Strażaków”, w ramach którego spółka rokrocznie przekazuje dotacje na zakup sprzętu zawodowym i ochotniczym jednostkom Straży Pożarnej. Łącznie ORLEN przeznaczył na ten cel ponad 21 mln zł. Z programu skorzystało ponad 2 tysiące jednostek strażackich z całej Polski.

Zakupiony dzięki grantom sprzęt poprawił ich gotowość bojową, tym samym przyczynił się do wzrostu bezpieczeństwa w lokalnych społecznościach. W 2023 roku granty na zakup wyposażenia otrzyma kolejnych 480 jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej i Państwowej Straży Pożarnej.

To jednak nie jedyne programy grantowe realizowane przez spółkę. ORLEN wspiera także lokalne społeczności w działaniach, mających na celu rewitalizację miejsc pamięci („Czuwamy! Pamiętamy!”), realizuje prozdrowotne inicjatywy w płockich szkołach, przedszkolach, instytucjach kultury, parafiach, kołach gospodyń wiejskich i jednostkach Ochotniczej Straży Pożarnej („Zdrowie dla Płocka”), wspiera miejskie i powiatowe komendy Państwowej Straży Pożarnej („Bezpieczne Orłęta”), a także lokalne społeczności, które mają pomysły na rozwiązanie konkretnych problemów („ORLEN Social Lab. Laboratorium Społecznej Zmiany”).

Koncern wspiera także uzdolnioną młodzież, oferując liczne programy stypendialne, takie jak m.in. „Bona Fide”, który ułatwia studentom podjęcie nauki na najlepszych światowych uczelniach. Z dedykowanego programu stypendialnego korzystają też mieszkańcy Płocka i powiatu płockiego („Mam pasję powyżej średniej”).

Grupa otacza szczególną opieką także Rodzinne Domy Dziecka, przekazując darowizny na leczenie i rehabilitację podopiecznych, a także finansując ich wyżywienie i wyprawki.

Grupa ORLEN reaguje na istotne potrzeby polskiego społeczeństwa w sytuacjach kryzysowych i nadzwyczajnych. Spółka wsparła finansowo Polaków podczas epidemii COVID-19, przeznaczając na ten cel blisko 145 mln zł. Koncern zakupił środki ochronne dla służb medycznych i mundurowych, zaopatrywał domy pomocy społecznej w produkty higieny i ochrony niezbędne do walki z pandemią, zagwarantował żołnierzom ochotnikom Wojsk Obrony Terytorialnej rabat na paliwo na stacjach paliw ORLEN, prowadził produkcję płynów do dezynfekcji o działaniach wirusobójczych i biobójczych; wsparł rząd w realizacji pakietu pomocowego dla przedsiębiorstw, zorganizował tymczasowe szpitale w Płocku i Ostrołęce, przekazał niezbędny sprzęt medyczny szpitalom, sfinansował zakup narzędzi niezbędnych do poszerzenia bazy laboratoryjnej w placówkach medycznych, dokonał zakupu karetek i sprzętu medycznego oraz środków ochrony indywidualnej.

Grupa ORLEN aktywnie włączyła się też w pomoc uchodźcom wojennym z Ukrainy, przekazując 39 mln zł na pomoc humanitarną. W ramach działań społecznych przekazano ogrzewane namioty, które stanęły przy granicy polsko-ukraińskiej, w których dostępne były ciepłe przekąski i napoje. Przekazano także ponad 30 tysięcy litrów paliwa dla miasta Przemyśla do wykorzystania w ramach pomocy uchodźcom. Koncern udostępnił również obiekty hotelowe dla potrzebujących i przekazał żywność ze stacji paliw ludności cywilnej w Kijowie. W pomoc uchodźcom z Ukrainy zaangażowali się także pracownicy spółki w ramach wolontariatu. W wielu miastach zorganizowano zbiórki darów rzeczowych, które zostały przekazane w konwojach humanitarnych na Ukrainę.

ORLEN od lat wspiera szpitale, m.in. Wojskowy Instytut Medyczny i Wojewódzki Szpital Zespolony w Płocku, a od 2018 roku również Instytut „Pomnik – Centrum Zdrowia Dziecka”, konsekwentnie zwiększając zaangażowanie dla placówki. Tylko w 2023 roku koncern, wraz z Fundacją ORLEN, przekazał placówce darowiznę w wysokości ponad 2,3 mln zł. Dzięki tym środkom instytut przeprowadził modernizację wjazdu dla karetek, dwóch gabinetów zabiegowych w Izbie Przyjęć, otrzymał również nową karetkę i dwa kolejne samochody do transportu preparatów żywieniowych.

Koncern wspiera społeczności lokalne, zwłaszcza w miastach, w których Grupa ORLEN ma swoje siedziby. Spółka od lat konsekwentnie realizuje program ORLEN dla Płocka, w ramach którego prowadzi długofalowe projekty naukowe, kulturalne i sportowe. Troszczy się także o środowisko sadząc drzewa, wysiewając łąki kwietne i chroniąc gatunki zagrożone wyginięciem. To właśnie w Płocku koncern rozpoczął unikalny w skali kraju program prozdrowotny, skupiony na profilaktyce, wsparciu opieki medycznej i monitorowaniu stanu zdrowia mieszkańców. W samym 2022 roku Grupa ORLEN przeprowadziła w Płocku 34 projekty związane m.in. ze wsparciem kolejnych pokoleń piłkarzy ręcznych, dofinansowaniem do turnusów półkolonii sportowych i kulturalno-plastycznych dla dzieci i młodzieży czy edukacją mieszkańców w zakresie bezpieczeństwa i ekologii.

Spółka jest także ściśle związana z Gdańskiem. Na Pomorzu realizuje szereg inicjatyw dla lokalnej społeczności. Jedną z nich jest program „Kierunek Bałtyk”, realizowany wspólnie z Fundacją Rozwoju Uniwersytetu Gdańskiego oraz Stacją Morską UG na Helu. W ramach współpracy przeprowadzane zostały działania związane z ochroną bioróżnorodności Morza Bałtyckiego. Duży nacisk położono również na wsparcie projektów edukacyjnych związanych z ochroną środowiska i upowszechnieniem wiedzy o problemie obecności plastiku i mikroplastiku w Bałtyku.

Wybrane obszary działalności Fundacji ORLEN wraz z zaangażowaniem finansowym

Obszar działalności	2016	2022	
Programy stypendialne	994 785 zł	3 563 875 zł	+258%
Programy związane z kulturą, nauką i tradycjami narodowymi	918 393 zł	8 099 365 zł	+782%
Programy związane z bezpieczeństwem, ratownictwem i ochroną ludności	537 279 zł	5 328 934 zł	+892%
Programy związane z ochroną i promocją zdrowia	495 853 zł	24 797 927 zł	+4901%
Programy związane z pomocą społeczną i społecznościami lokalnymi	751 388 zł	8 624 300 zł	+1048%
Programy związane z kulturą fizyczną i sportem	479 313 zł	2 599 264 zł	+442%
Programy związane z nauką, edukacją i wychowaniem	168 032 zł	8 020 724 zł	+4673%

Uznany mecenas sportu i kultury

Grupa ORLEN jest największym mecenasem polskiego sportu i kultury. Filarem polityki sponsoringowej koncernu jest sport. Na przestrzeni ostatnich ośmiu lat nastąpił dynamiczny wzrost aktywności koncernu w tym obszarze. Od 2016 roku liczba indywidualnych umów ze sportowcami wzrosła z 12 do blisko 100, z klubami sportowymi – z 15 do ponad 70, a ze związkami sportowymi – z 3 do 11.

Kluczowym projektem Grupy ORLEN w zakresie sponsoringu sportu jest współpraca z zespołem Formuły 1. W 2022 roku spółka była sponsorem tytularnym Alfa Romeo F1 Team ORLEN, wspierała też Roberta Kubicę, który pełnił funkcję rezerwowego kierowcy zespołu i jednocześnie występował w Długodystansowych Mistrzostwach Świata. Od 2023 roku ORLEN jako Partner Główny Scuderia Alpha Tauri konsekwentnie realizuje strategiczny projekt związany z obecnością w Formule 1.

Od ponad 20 lat ORLEN Team jest zespołem zrzeszającym czołowych przedstawicieli polskiego motorsportu na czele ze wspomnianym wcześniej Robertem Kubicą, dwukrotnym indywidualnym mistrzem świata w żużlu Bartoszem Zmarzlikiem, wielokrotnym uczestnikiem Rajdu DAKAR Kubą Przygońskim, najszybszym polskim motorowodniakiem Bartkiem Marszałkiem, znaną z powietrznych akrobacji Grupą Żelazny czy wielokrotnym paralotniarskim mistrzem świata i Europy Wojtkiem Bógdałem.

Koncern od lat związany jest z kluczowymi partnerami: Polskim Komitetem Olimpijskim, Polskim Związkiem Piłki Siatkowej i Polskim Związkiem Lekkiej Atletyki. Dzięki fuzji Grupa ORLEN rozpoczęła współpracę z Polskim Związkiem Piłki Nożnej, Polskim Związkiem Narciarskim, Związkiem Piłki Ręcznej w Polsce, a także sportowcami: kierującą rajdowym Kajetanem Kajetanowiczem, kajakarką Karoliną Nają i zapaśnikiem Tadeuszem Michalikiem. Spółka zapewnia tym organizacjom i sportowcom długofalowe wsparcie w przygotowaniu do najważniejszych imprez sportowych, przyczyniając się do licznych sukcesów reprezentantów kraju na zimowych igrzyskach olimpijskich, mistrzostwach świata w siatkówce czy lekkoatletycznych mistrzostwach świata i Europy.

Działania spółki nie ograniczają się jedynie do sportu zawodowego. W polityce sponsoringowej ORLENU ważną rolę odgrywa realizacja programów, ukierun-

owanych na szkolenie następców obecnych mistrzów. W 2022 roku koncern objął nimi rekordową liczbę 300 tysięcy dzieci. Grupa ORLEN przykłada szczególną wagę do aktywizacji lokalnych społeczności. Współpracuje z klubami sportowymi piłki nożnej, ręcznej i koszykówki w miastach, w których ma swoje siedziby. Wspiera Wisłę Płock, Wisłę Kraków, Lechię Gdańsk i Anwil Włocławek.

Spółka od lat popularyzuje sport wśród osób z niepełnosprawnościami. Pomoc koncernu kierowana do tej grupy tylko w 2022 roku obejmowała blisko 5 tysięcy osób. W 2022 roku Grupa ORLEN kontynuowała strategiczną współpracę z Polskim Komitetem Paraolimpijskim, który na igrzyskach paraolimpijskich w Pekinie reprezentowało 11 zawodników i 4 przewodników.

Kultura to, obok sportu, kluczowy obszar działalności sponsoringowej Grupy ORLEN. Spółka wspiera najważniejsze instytucje kultury w Polsce. Jest sponsorem Teatru Wielkiego-Opery Narodowej, największej sceny operowej w Europie. Współpracuje z Narodowym Instytutem Chopina, promując twórczość polskiego kompozytora i pianisty. Wspiera także wiele innych, kluczowych dla polskiej kultury instytucji, takich jak m.in. Muzeum Narodowe w Warszawie, Zamek Królewski w Warszawie, Muzeum Piłsudskiego w Sulejówku czy Muzeum Narodowe w Poznaniu. W 2022 roku ORLEN był także sponsorem, odbywającego się w Filharmonii Narodowej, 26. Wielkanocnego Festiwalu Ludwiga van Beethovena. Koncern od lat wspiera także Międzynarodowy Festiwal Muzyki Europy Środkowo-Wschodniej Eufonie, Festiwal Polskich Filmów Fabularnych oraz Międzynarodowy Festiwal Sztuki Autorów Zdjęć Filmowych EnergaCamerimage. Aktywność w obszarze sponsoringu kultury jest skupiona na kilku filarach. Koncern dba o ochronę dziedzictwa narodowego i kulturowego kraju, promuje twórczość wybitnych polskich twórców i narodową tożsamość, propaguje sztukę, muzykę i literaturę wśród społeczeństwa.

Spółka aktywnie wspiera także projekty patriotyczne. Jest partnerem strategicznym nagrody BohaterON im. Powstańców Warszawskich, wyróżniającej osoby i instytucje, których działania promują wiedzę o historii Polski XX wieku i dbają o edukację historyczno-patriotyczną.

Silna polska marka w Europie

Realizacja ambitnej polityki sponsoringowej przynosi Grupie ORLEN korzyści także na polu marketingowym. W 2021 roku koncern zajął pierwsze miejsce w rankingu „Rzeczpospolitej” na najcenniejszą polską markę. Wartość marki ORLEN wyceniana jest na blisko 10 mld zł. To wzrost niemal dwukrotny w porównaniu do 2015 roku, gdy analogiczna wartość szacowana była na przeszło 4,5 mld zł.

Spółka jest największą multienergetyczną firmą w Europie Centralnej, obsługującą ponad 100 mln klientów i umacniającą swoją silną pozycję w gronie największych koncernów energetycznych na świecie. Produkty i usługi spółki są cenione zarówno przez odbiorców indywidualnych, jak i instytucjonalnych.

Ważnym elementem budowania marki za granicą jest rebranding stacji paliw. Działania podjęte w ostatnich latach sprawiły, że pod logo ORLEN działają wszystkie obiekty na Słowacji, Litwie i Węgrzech. W przypadku rynku czeskiego, rebranding stacji należących do ORLEN rozpoczął się w 2019 roku. Aktualnie już ponad 370 z 436 obiektów (czyli blisko 90%) działających tam dotychczas pod marką Benzina zyskało szylt i logo ORLENU. Analogiczny proces trwa także w Niemczech. Zgodnie z założeniami, na początku 2024 roku około 100 stacji należących do koncernu w tym kraju ma już funkcjonować pod logo ORLEN.

W drodze do neutralności emisyjnej

Większa skala działania to także większa odpowiedzialność. Dlatego też w 2020 roku ORLEN, jako pierwszy koncern paliwowy z Europy Środkowej, zadeklarował cel osiągnięcia neutralności emisyjnej do 2050 roku. Plany dekarbonizacji są kluczowym elementem strategii biznesowej Grupy ORLEN, dlatego koncern zdecydował się na zwiększenie celów redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 roku. Ogłoszona w czerwcu 2023 roku „Polityka klimatyczna Grupy ORLEN” wyjaśnia, w jaki sposób wyznaczono te nowe, jeszcze bardziej ambitne cele i, co równie ważne, jak koncern zamierza je osiągnąć.

Kolejnym ważnym dokumentem jest opublikowana w grudniu 2023 roku Strategia Zrównoważonego Rozwoju na lata 2024-2030. Dokument określa podejście i cele organizacji w obszarze minimalizacji wpływu na klimat, ochrony środowiska, a także warunków pracy, współdziałania z lokalnymi społecznościami i odpowiedzialnego zarządzania. Obejmuje on m.in. Program Sprawiedliwej Transformacji, kierowany do społeczności z terenów podlegających przeobrażeniom. Realizacja założeń ESG wzmocni konkurencyjność Grupy ORLEN i pozwoli mitygować ryzyka biznesowe i umożliwi długofalową budowę wartości dla akcjonariuszy.

07 Wyzwania stojące przed Grupą ORLEN

W Grupie ORLEN wierzymy, że transformacja energetyczna jest procesem, który umożliwi krajom Europy Środkowo-Wschodniej wykorzystanie ich pełnego potencjału ekonomicznego oraz energetycznego. Aby tego dokonać należy przede wszystkim zidentyfikować swoją pozycję na mapie transformacji i ocenić w jakim kierunku zmierzają krajowe polityki energetyczne i klimatyczne. ORLEN, jako wiodąca firma energetyczna w regionie, dąży do tego celu, by w konsekwencji zbudować jeszcze silniejszy koncern multienergetyczny i utrzymać pozycję lidera transformacji energetycznej w Europie Środkowej. Grupa ORLEN po połączeniu z Energa, PGNiG i LOTOSEM stała się zupełnie innym podmiotem, niż była w 2015 roku. Znacząco zmieniła się przede wszystkim skala działalności koncernu. Poniżej przedstawiamy najważniejsze wyzwania, jakie stoją w najbliższych latach przed Grupą ORLEN.

Dokończenie procesów integracji operacyjnej koniecznych po dokonaniu fuzji ORLENU z PGNiG i LOTOSEM

Procesy integracji operacyjnej po połączeniach podmiotów to zawsze wyjątkowe wyzwania, zwłaszcza w przypadku tak dużych firm jak Grupa ORLEN, działających w sektorze energetycznym. Optymalizacja struktury organizacyjnej i modeli biznesowych jest kluczowa dla osiągnięcia synergii, budowy efektywności operacyjnej oraz założeń zrównoważonego wzrostu.

Oto kilka kwestii, które są istotne w kontekście omawianych obszarów:

- Budowa struktur upstream: Już obecnie trwa integracja działalności polskiego upstream. Niezbędne jest jednak dokończenie tego procesu, dalsza budowa efektywności obszaru oraz weryfikacja zagranicznego portfolio aktywów upstream Grupy ORLEN.
- Konsolidacja jednostek odpowiedzialnych za rozwój energetyki odnawialnej i ciepłownictwa: Konieczne jest zastosowanie skoordynowanego podejścia do rozwoju projektów odnawialnych oraz efektywna konsolidacja jednostek odpowiedzialnych za ciepłownictwo.
- Reorganizacja detalu: Celem jest stworzenie i wdrożenie zintegrowanego modelu operacyjnego w segmencie detalicznym. Przełoży

się to na sprawne zarządzanie i nadzór nad sprzedażą detaliczną ORLEN w obszarach B2B i B2C oraz koordynację ośrodków decyzyjnych.

- Reorganizacja funkcji usługowych: Zintegrowane podejście do funkcji wspierających, takich jak IT, finanse czy zarządzanie zasobami ludzkimi może przyczynić się do poprawy efektywności operacyjnej i redukcji kosztów.
- Wzmocnienie struktur odpowiedzialnych za dekarbonizację: W związku z rosnącym znaczeniem kwestii zrównoważonego rozwoju, wzmocnienie struktur odpowiedzialnych za dekarbonizację jest kluczowe dla intensyfikacji i wdrożenia właściwych projektów rozwojowych na przyszłość.

Właściwy model organizacyjny jest tak istotny dla Grupy ORLEN, ponieważ stanowi fundament skutecznego funkcjonowania firmy. Odpowiednio dostosowany plan działania jest kluczowym elementem sukcesu w dynamicznym i konkurencyjnym środowisku biznesowym. Model ten musi opierać się na adaptacji do zmieniającego się otoczenia, realizacji strategii biznesowej oraz osiągnięciu efektywności operacyjnej.

Sprawne przeprowadzenie inwestycji petrochemicznych

Spadające zużycie paliw będzie ograniczało zapotrzebowanie na moce rafineryjne. Jednocześnie pozostałe moce będzie trzeba dostosowywać do zmian w strukturze popytu, dostarczając wsadów do rosnącej produkcji petrochemicznej. Niezbędne są więc inwestycje, których realizacja niesie za sobą wiele wyzwań, ale stanowi także szansę na dalszy rozwój tego segmentu. Istotne w tym zakresie jest inteligentne zarządzanie projektem, innowacyjność, elastyczność operacyjna oraz skoncentrowana strategia zrównoważonego rozwoju.

ORLEN wpisuje się w ten trend poprzez inwestycję w projekt Olefiny III. Jednocześnie w ramach współpracy z Saudi Aramco rozważane są wspólne inwestycje, zarówno w Polsce, jak i za jej granicami. W przygotowaniu są ich analizy oraz potencjalne metody realizacji. Dlatego szczególnie istotne jest dziś określenie całościowego podejścia do planu rozwojowego dla działalności produkcyjnej w Grupie ORLEN przy wzięciu pod uwagę zmieniających się trendów rynkowych.

Przyspieszenie działalności transformacyjnej

Transformacja energetyczna przyspiesza, a nowe regulacje wymagają od Grupy ORLEN silniejszych zobowiązań i skutecznych działań. Przykładowo: dyrektywa RED III zwiększa dotychczasowe ambicje w zakresie tempa i intensywności dekarbonizacji europejskiej gospodarki. Dlatego realizacja Strategii Grupy ORLEN w zakresie wdrożenia paliw alternatywnych wymaga nowego podejścia do zarządzania aspektami transformacyjnymi. Przede wszystkim wymaga od zarządzających wzmacniania nowych kompetencji, w szczególności w następujących obszarach:

- Budowa i rozwój nowych linii biznesowych, takich jak biogaz, biopaliwa, magazynowanie energii, CCS/CCU;
- Rozwijanie umiejętności koordynacji projektów na poziomie między-segmentowym i międzynarodowym;
- Rozwijanie kompetencji w zakresie analityki regulacyjnej;
- Budowa umiejętności szybkiego dostosowania się do nowych warunków oraz elastyczności planów inwestycyjnych;
- Wzmocnienie obszarów związanych z nowymi technologiami.

Realizacja projektów upstream

Grupa ORLEN posiada szerokie portfolio aktywów upstream w Polsce i zagranicą, przy czym Norweski Szelf Kontynentalny jest priorytetowym kierunkiem dla ORLENU. Posiadanie własnych źródeł ropy naftowej i gazu daje Grupie ORLEN większą kontrolę nad dostawami surowca. Może mieć to szczególne znaczenie w przypadku niestabilności na rynkach światowych czy konieczności zabezpieczenia się przed potencjalnymi zakłóceniami w dostawach rurociągiem Baltic Pipe.

Działając w segmencie upstream Grupa ORLEN może również uczestniczyć w całym łańcuchu wartości branży naftowej – od poszukiwań, po rafinację i sprzedaż produktów na rynku końcowym. Pozwala to na zwiększenie kontroli nad procesami oraz wzmocnienie elastyczności w dostosowywaniu się do zmieniających się warunków rynkowych. Dlatego właśnie niezbędne jest kontynuowanie sprawnego zarządzania portfolio aktywów upstream oraz kontynuacja rozpoczętych kierunków akwizycyjnych.

Wzmocnienie inwestycji w sieci energii elektrycznej

Oczekuje się, że kraje Europy Środkowo-Wschodniej zmniejszą swoje końcowe zużycie energii dzięki postępowi technologicznemu, który pozwoli na zwiększenie efektywności energetycznej. Przyczynią się do tego inteligentne sieci, systemy zarządzania energią, a także elektryfikacja transportu oraz zwiększone wykorzystanie pomp ciepła w budynkach. Powszechna elektryfikacja jest postrzegana jako strategia osiągnięcia celów net zero. Może ona przynieść znaczną redukcję emisji i dekarbonizację produkcji energii elektrycznej, ciepłownictwa oraz transportu. Elektryfikacja oznacza także większą efektywność i mniejsze straty energii.

W transformacji energetycznej coraz większy nacisk kładzie się na źródła energii odnawialnej. Sieci dystrybucyjne muszą być elastyczne i skalowalne, aby zintegrować zmienne źródła energii, takie jak wiatr i słońce. To umożliwi lepszą dystrybucję energii ze źródeł odnawialnych, nawet gdy warunki atmosferyczne ulegają zmianie.

Dlatego w Grupie ORLEN konieczne jest wdrożenie przyspieszonej modernizacji sieci energetycznych. Inwestycje te mogą wspierać cele zrównoważonego rozwoju poprzez poprawę efektywności energetycznej, ograniczenie emisji gazów

cieplarnianych oraz zwiększenie udziału źródeł energii odnawialnej. Przyczyni się to do zwiększenia zgodności z regulacjami dotyczącymi ochrony środowiska. Modernizacja sieci pozwala również na wprowadzenie nowoczesnych technologii i digitalizacji infrastruktury. To z kolei może przyczynić się do zwiększenia niezawodności dostaw energii, co jest istotne zarówno dla odbiorców indywidualnych, jak i dla przedsiębiorstw.

